

Adventes Vēstis

2016. gada aprīlis, #4 (242)

Vienoti Kristus
cerībā

TĒMA:
INFORMĀCIJAS
IZCELSME UN
RADĪŠANA

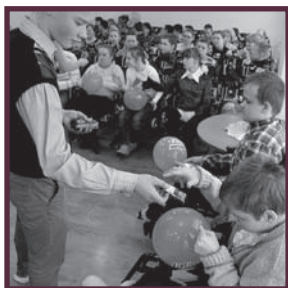
ADVENTISTU
SENIORU NAMA
"ZILAIŠKALNS"
ATKLĀŠANA

JAUNIEŠI PAR
PIEDZĪVOTO
LŪGŠANU
DIENĀS

100 DIENU LŪG-
ŠANAS PAR
DRAUDZĒM

INTERVIJA
AR JONAS
KOSSI SINGO

Latvijas ziņas	4
Tēma	8
Vārds mācītājam	12
Intervija	14
Jauniešiem	16
Bērniem	18
ADRA	20
Iniciatīva	22
Aktuālais jautājums	22

Patiesības Vārds

Svarīgi atcerēties noietu un pieminēt seno svētību ceļu, lai neatkārtotu agrākās kļūdas nākotnē. Pagātnes ignorēšana vai puspatiesības aizved tālu prom no tā dzīvības Vārda, kas bijis iesākumā.

Reiz kaut kur biju lasījis leģendu, ka divi kritušie eņģeļi bija vērojuši kādu cilvēku, kurš gājis pa ceļu un no zemes pacēlis gabaliņu patiesības. Viens no šiem eņģeļiem uztraukts vaicājis: vai tevi nemaz neuztrauc, ka viņš ir atradis gabaliņu patiesības? Uz to otrs atbildējis: tas nekas, tūlīt tu redzēsi, kā viņš no šī gabaliņa sev izveidos visu patiesību.

Puspatiesības ir ērtas, ar to palīdzību valdnieki valda pār tautām, no tām veido valstu ideoloģijas, un tautas šīm puspatiesībām tic, jo tās satur daļu no patiesības. Taču, ja šo puspatiesību padara par visu patiesību, tam seko naid starp tautām, manipulācijas ar viedokļiem un iznīcība.

Šī numura galvenā tēma ir informācijas esamība pirms visa esošā. Stāv rakstīts: iesākumā bija Vārds. Tik tiešām, zinātne visur ap mums atrod informāciju, un tā bija atradusies tur, pirms vispār kāds spējis to atklāt. Informāciju satur pat vismazākais atoms, vismazākā dzīvā šūna, tā ir atrodama debesīs, zemē un jūrā. Iesākumā ir bijis Vārds, un šī Vārda pēdas ir saredzamas visur radībā.

Puspatiesības var būt ērtas, ar to palīdzību daudz ko var izskaidrot, pamatot, un ļaudis tām tic, taču tas Vārds, kurš ir bijis iesākumā, vēl joprojām mūs uzrunā un aicina atgriezties pie tā senā, svētību pilnā ceļa, kurš aizved pie mīlošā dzīvības Radītāja, kurš mūs mīl un ilgojas mūs uzņemt mājās.

Andris Pešelis

AdventesVēstis

ir Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu Savienības biļetens.

Reģistrācijas apliecības Nr. 1918.
Iznāk reizi mēnesī.
Tirāža: 800 eks.

Galvenā redaktore:
Tatjana TOMSONE

Redakcija:
Andris PEŠELIS
Ģirts ROZNERIS
Jana KUZMENKOVA
Juris KARČEVSKIS
Māris GAIDULIS
Mārite LIPSKA
Vilnis LATGALIS

Izdevējs:
Adventistu Latvijas draudžu
savienība

Adrese:
Baznīcas ielā 12a,
Rīgā, LV-1010,

E-pasts:
adventesvestis@inbox.lv

Tālrunis:
67240121

Iesūtītos materiālus redakcijai
ir tiesības rediģēt. Par reklāmas
izvietošanu uz 4. vāka zvanīt pa
tālruni 67240130.

Vilnis Latgalis
*Adventistu Latvijas draudžu
savienības bīskaps*

Pazīt un ticēt

“Jo, ko par Dievu var zināt, tas viņiem ir atklāts: Dievs pats viņiem to atklājis. Kopš pasaules radīšanas Viņa neredzamās īpašības, gan Viņa mūžīgais spēks, gan Viņa dievišķība, ir skaidri saredzamas Viņa darbos, tāpēc viņiem nav ar ko aizbildināties. (Romiešiem 1:19,20)

Mūsu dzīves jēga un mērķis ir atkarīgi no mūsu izpratnes par savu izcelsmi. Ja pieņemam, ka Dievs nav radījis Universu un zemi, tad viss ir spontāns, neprognozējams un balstīts destruktīvā egoismā, cīņā par izdzīvošanu ar vardarbības palīdzību, kas savukārt rada dažādas bezdievības izpausmes, haosu un iznīcību. Kāds amerikāņu profesors piedāvā ticību uzskatīt par realitātes sajūtas zaudēšanu vai psihisku saslimšanu, kā pamatojumu savai hipotēzei minot kristiešu ticību Dieva dziedinošajam spēkam, kā arī ticīgo spējai tieši sazināties ar Dievu jeb lūgšanai.

Tie, kuri praktiski ir iepazīnuši Dievu, Viņa mīlestības atklāsmi, pieņemšanu, piedošanu, atbrīvošanu no grēka varas, saprot, ka nevis ticība ir slimība, bet gan tieši grēks un neticība ir ļauna un nāvējoša slimība, kura pārņēmusi pasauli un no kuras var dziedināt tikai Kristus.

Līdzīga situācija bija arī pirms diviem tūkstošiem gadu, kad Jēzus sāka cilvēkiem atklāt Dieva patieso būtību, daži Viņu tāpēc noraidīja un pat nosauca par ļaunu garu apsēstu.

Uzticēties, jeb ticēt varam tikai tam, ko esam iepazīnuši. Dievs mūs aicina vispirms iepazīt Viņu gan Bībeles atklāsmēs, gan no personīgās pieredzes un tad uzticēties.

Mēs dzīvojam pasaulē, kur valda uzticības krīze praktiski visās jomās. Cilvēki uzticoties ir piedzīvojuši dziļu vilšanos un tāpēc baidās uzticēties.

Ticība Bībelē ir definēta kā “pārliecība par neredzamām lietām” (Ebrejiem 11:1). Tā ir ticība neredzamajam, neizprotamajam un prātam neaptveramajam. Uzticoties Dievam kā Visuma un zemes Radītājam un kā mīlošai personai, mēs iegūstam cerību nākotnei un drošību šodienai.

Ticība savā būtībā ir nevis “novirze no normas”, bet augstākā prāta darbība un gudrības izpausme. Jo vairāk un tuvāk mēs iepazīstam Dievu kā mīlošu Radītāju, jo lielāka kļūst mūsu izpratne par “neredzamajām lietām” un pieaug arī mūsu vēlme iepazīt Viņu vēl tuvāk.

Mums vajadzētu līdzīgi Dāvidam tiekties no visas sirds, dvēseles, prāta un spēka iepazīt Dieva mīlestības un gudrības atklāsmi – Jēzu Kristu! Tas ir mūsu dzīves patiesais mērķis un dzīves jēga šajā pasaulē un visā mūžībā.

“Lai tava auss uzklausītu gudrību un tu pats cītīgi pievērstu tai savu sirdi, un pie tam tā, ka tu ar lielu neatlaidību sauktu pēc tās un no visas sirds pēc tās lūgtos, ka tu meklētu to kā sudrabu un klausinātu pēc tās kā pēc apslēptām mantām, tad tu sapratīsi bijību Tā Kunga priekšā un iegūsi Dieva atziņu. Jo Tas Kungs piešķir gudrību, un no Viņa mutes nāk atziņa un izpratne.” (Sakāmvārdi 2:2-6)

Gaidāmie pasākumi

30. aprīlis - 1. maijs

Pāru dienas "Veselīga laulība – veselīgai ģimenei!". Pasākuma norises vieta Saldus novada Sēdes pagastā Juku dzimavās. Informācija un pieteikšanās vertibu.tilts@gmail.com.

6.-9. maijs

Rīgā viesosies un tiksies ar draudžu vadītājiem un mācītājiem Ģenerālkonferences viceprezidents Marks Finlijs un Transeiropas divīzijas prezidents Raafats Kamals.

6.-8. jūnijs

Atpūtas kompleksā "Turbas" notiks jauniešu konference "Dievs ir labs". Vairāk informācijas: www.jauniesu-konference.com.

10.-14. augusts

Lielā telts sanāksme Mazirbe 2016. Vieslektors no Ziemeļamerikas divīzijas Rons Kluzē. Informācija un reģistrācija teltsanaksm@gmail.com.

Sludinājumi

- Veselības kalpošanas nodaļa aicina piedalīties veselības nometnē Jūrkalnē no 9. līdz 19. jūnijam. Seminārā jūs varēsiet ne tikai labi atpūsties un uzzināt vērtīgu informāciju, bet arī uzlabot savu veselību.

Seminārs būs ar spraigu dienas ritmu – laicīgu celšanos, rīta rosmi, vingrošanu, pastaigām, lekcijām par dzīvesveidu, kulinārijas meistarklasi, procedūrām (masāžu, ūdenstherapie), saviesīgiem pasākumiem, sevis izzinošām pārdomām un citām aktivitātēm.

Seminārā piedalīsies:

Ansis Roderts – fizioterapeits, lektors; Mikus Mezītis – fizioterapeits, lektors; Rigonda Vecvagare – medmāsa, ūdens procedūru meistare; šefpavārs – Stefānija Roslēviča; un citi. Piedalies pats un ņem savus draugus līdzi!

Uzzini vairāk, zvanot uz telefonu 26810194.

Trīskārši svētki Madonā

26. martā Madonas adventistu draudzē bija trīskārši svētki – Madonas draudzes atjaunošanas 25 gadi, Kristus augšāmcelšanās piemiņa un gada jubileja, kopš uzsāka ikrīta telekonference.

Šajā vasarā draudze Madonas novadā svinēs 100 gadu jubileju kopš tās sākotnējās dibināšanas, tomēr pa vidu bija posms, kad draudze nepastāvēja. Vēstures avoti liecina, ka 1991. gada 26. martā Madonas draudze tika atjaunota. Tikai neilgi pēc tam, 1994. gada oktobrī un novembrī, Madonā notika amerikāņu misijas komandas ar Tajū Gibsonu un Aivaru Ozoliņu vadīts evaņģelizācijas seminārs, kuru apmeklēja vairāk par 400 pieaugušo un 120 bērnu. Tika kristīti 68 cilvēki, jau pēc pusgada draudze izauga līdz 126 cilvēkiem. Atskatījāties uz šiem notikumiem. Uz pasākumu īpaši aicinājām cilvēkus, kas bija nākuši uz semināru. Daudzi gan nu jau aizceļojuši, kādi miruši, kādiem atkarības...

Lieldienu laikā īpaši pieminām Kristus nāvi un augšāmcelšanos, pasaulei sagādāto glābšanu. Šoreiz ļoti veiksmīgi sabatskolas apcerējuma tēma tieši bija glābšana. Uz svētku dievkalpojumu bija aicināti cilvēki, kas nav regulāri baznīcas apmeklētāji, tāpēc apcerējuma tēma tika izskatīta vienkārši, lai nepazaudētu svarīgāko

– Kristus krusts kā vienīgais ceļš uz mūžību (skatoties uz Kristus krustu pāri aizai, pārdomājām, kur mēs katrs atrodamies), izlasījām un pārrunājām Bībelē minētās rakstvietas, kurās minēts vārds „izglābts”. Mācītāja Agra Bērziņa svētku uzruna bija par Kristus augšāmcelšanos un dzīvību (Jāņa 11:25.26), ka “Kristū ir dzīvība – sākotnējā, neaizgūtā un neatvasinātā.” (Laikmetu ilgas, 432)

Plānojot svētku pasākumu, nolēmām, ka muzikālā ziņā varam iztikt pašu spēkiem. Liela uzdrīkstēšanās! Bet sanāca pat labāk nekā domāts. Tika uzaicināts Pēteris Grandāns no Madonas mūzikas skolas. Viņš Madonā ir pazīstams kā flautas skolotājs. Kopīgās dziesmas tika pavadītas ar flautu (Pēteris Grandāns), vijoli (Daina Ozoliņa) un klavierēm (Skaidrīte Āriņa). Viegli un vienkārši, saskaņoti un skanīgi. Tikai pēc pasākuma mūziķi atzinās, ka nebija nevienu reizi kopā mēģinājuši, bet ar Dieva svētību labāk pat nevarētu skanēt. Protams, bija arī citi Grandāna, Bērziņu ģimenes muzikālie priekšnesumi. Svētki izdevās.

Jau sēžot pie svētku galda, pamanījām kūku ar dekorāciju - vieninieks. Kuram paliek viens gadiņš? Izrādās, ka tieši pirms gada mūsu mācītāju ģimenē bija dzimusi ideja par rīta garīgām telefonkonferencēm. Tā tās tika uzsāktas, sākotnēji tika lasīti Ģenerālkonferences sagatavotie lūgšanu materiāli, vēlāk Elenas Vaitas grāmatas. Konference pastāv jau gadu. Esam kļuvuši par plašu ģimeni, kas apvieno ne tikai Madonas, Ērgļu un Lubānas cilvēkus, atdzimusi lūgšanu dzīve, esam piedzīvojuši daudzas atbildētas lūgšanas, pārvarētas krīzes, notiek garīga izaugsme. Izrādās, ka saslēgšanās telefonkonferencē ir pavisam vienkārša, jāpazvana uz numuru 67777001 un jāievada četru ciparu pieejas kods, par kuru iepriekš vienojusies konkrētā cilvēku grupa.

Uz tikšanos lielajā Madonas draudzes jubilejā!

Egita Berele, Madonas draudzē

Lieldienu Dziesmu svētki

Mazsalacas kultūras centrā tieši Lieldienu dienā – 27. martā – notika pasākums – koncerts – „Lieldienu vēsts Mazsalacas kristīgo draudžu sveicienā „Kopā ar draugiem””.

Mazsalacas pilsēta nav liela – tur ar katru gadu sarūk iedzīvotāju skaits. Bet par lielu prieku kultūras centrs bija pilns ar Mazsalacas pilsētas klausītājiem. Šajā pasākumā piedalījās Mazsalacas adventistu draudze, baptistu draudze, luterāņu draudze un pārstāve no katoļu draudzes. Katrs draudzes mācītājs sniedza īsu uzrunu par to, ko mums nozīmē Jēzus Kristus un Lieldienas. Dievam par godu skanēja dažādu draudžu koru izpildītās dziesmas. Tā kā Mazsalacas adventistu draudzē nav kora dziedātāji – mūs atkal ar dziesmām iepriecināja jaunieši no Rīgas. Kā noslēguma kopdziesma izskanēja, visiem dalībniekiem kopā dziedot dziesmu „Aleluja”.

Kā paši dalībnieki un arī klausītāji pēc koncerta sacīja: tie bija īsti kristīgās mūzikas dziesmu svētki, un visiem bija tikai viena apņemšanās – šāds pasākums ir noteikti jāatkārto!

Vēlos izteikt jauniešiem lielu pateicību par kalpošanu un palīdzību Latvijas mazajām draudzēm. Tas mums šajās mazajās pilsētās ir ļoti nozīmīgi. Tā ir skaista liecība, ka jauni cilvēki savu dzīvi ir saistījuši ar kristietību, ka viņi vēlas pagodināt un kalpot Dievam, un tajā pašā laikā viņi ir dzīvespriecīgi un laimīgi. Paldies viņiem un gaidām ciešos atkal!

*Dagnija Lapa,
Mazsalacas draudzē*

Jauniešu vēsts Lieldienās

„Lieldienu vēstījums – koncerts” – ar šādu aicinājumu 19. martā tika pulcināti Salacgrīvas iedzīvotāji uz Lieldienu pasākumu. Tas notika skaistās telpās – pašā pilsētas centrā. 19. marts bija arī Vispasaules jauniešu diena – tādēļ mūs, Salacgrīvas iedzīvotājus, iepriecināja jaunieši no Rīgas un zēnu kvartets.

Jauniešu vēlēšanās bija šajā dienā pagodināt Dievu un iepriecināt ar dziesmām klausītājus. Katrs varēja baudīt labas mūzikas un dziesmu skaņas. Kā saka paši salacgrīvieši – tik labu un skaistu garīgo mūziku nenākas bieži klausīties.

Daudziem salacgrīviešiem bija jau pazīstams kvartets ”Signature Sound Quartet Latvia”, kurš pirms pāris gadiem sniedza labdarības koncertu vidusskolas zālē. Visam šim pasākumam vislielāko vērtību sniedza mācītāja Ģirta Roznera uzruna, kurš klausītāju uzmanību pievērta Jēzus Kristus krustam un tā nozīmei. Kristus neatdarīja ar ļaunu saviem pāri darītājiem, bet pēc augšāmcelšanās sniedza tiem mieru un svētības.

Bet ar šo pasākumu vien jauniešu kalpošana Salacgrīvā nenoslēdzās. Jo mums Salacas draudzē, kā mēs paši sakām, ir vēl otra draudze – tie ir pansionāta „Brīze” vecie ļaudis. Ir prieks, ka šie ļaudis divas reizes mēnesī gaida adventistu draudzes pārstāvjus kalpot viņiem ar Dieva Vārdu.

Šajā reizē bija skaists Lieldienu pasākums – koncerts. Pansionāta iemītnieki un vadība izteica lielu pateicību jauniešiem, kuri tik mīļi iepriecināja vecos ļaudis. Viņi sacīja – šīs dziesmas mēs vēl ilgi atcerēsimies – tik skaists pasākums mums pat nebija Ziemassvētkos.

Pēc koncerta jaunieši devās uz istabiņām, lai iepriecinātu arī tos, kas vairs nevar pārvietoties un atnākt uz kopējo pasākumu.

Dagnija Lapa, Salacas draudzē

Cauri dūmiem

Draudzē, pārrunājot Israēla tautas vēsturi, pieminējām, cik svarīgi bija paklausīt praviešu atklātajām Dieva pavēlēm. Tad mūsu brālis Gatis Būmeistars pastāstīja kādu notikumu:

“Kādā rudens dienā darba uzdevumā braucu pie klienta uz Zanti. Kluss lauku ceļš, mašīnu maz, ieraudzīju ceļa zīmi “Ceļa remonts”. Ceļa malā strādnieki cirta un dedzināja krūmus. Dūmi mutuļiem vēlās pār ceļu. Nevienam nav patīkami braukt caur dūmiem. Pie sevis nodomāju – nekas, žigli “izlidošu” dūmiem cauri. Tajā brīdī sadzirdēju pamudinājumu – pārbrauc ceļa pretējā pusē! Manas domas zibenīgi pretojās – tā taču ir pretējā virziena braukšanas josla. To nevar darīt. Bet rīkojums atkārtojās – pārbrauc! Neko nesapratu, bet tā izdarīju. Tas notika dažās sekundēs. Kad biju jau iebraucis necaurredzamajos dūmu vālos, blakus joslā, kur man būtu vajadzējis braukt, ieraudzīju stāvam lielu traktoru.

Neaptvēru, kā izbraucu caur dūmiem, kā atgriezies pareizajā ceļa pusē. Tikai sapratu, ka braucu ar aptuveni 20 km ātrumu, ka rokas un kājas trīc. Un prātā ir skaidrs – mans brauciens tur varēja beigties, un uz ceļa būtu mašīnas lūžņu kauķis. Paklausības cena bija mana dzīvība.

Tāds, lūk, Gata piedzīvojums! Es sapratu, cik patīss ir Jēzus apsoltījums “...Es būšu pie jums ik dienas līdz pasaules galam”.

*Daina Sproģe,
Tukuma draudzē*

No tumsas uz gaismu

Kristus Augšāmcelsšanās svētku ieskaņā Lielajā Piektdienā Ogresgala Tautas namā notika garīgās mūzikas koncerts, par ko esmu pateicīga Salaspils draudzes locekļiem Baibai un Vilnim Tomsoniem, kuri labprāt atsaucās aicinājumam. Pateicos arī Ogres draudzes dziedātājiem un mūziķiem: Ievīnai Bendžai, mazajai čella pavēlniecei Emīlijai Auniņai, Intai un Intam Mukāniem, Mārtiņam Graubam, Aelītai Krištopānei, Vizmai Driķei.

Par pasākumu Ogresgalā aizlūdzām Ogres draudzē. Tā bija arī mana lūgšana par cilvēkiem, lai viņi atnāktu un, ieklausoties mūzikas skaņās, tiktu piepildīti ar Kristus lielo mīlestību un žēlastību.

Dieva Gars darbojās, un mazā zāle bija pilna ar klausītājiem. Bija atnākuši da-

žāda vecuma cilvēki, arī jaunieši.

Pēc draudzes mācītāja Aināra Gaiļa uzrunas klausītājiem sekoja Ievīnas runātais Annas Brigaderes dzejolis "Lielā Piekta", kas izskanēja kopā ar video kadriem no M.Gibsona filmas "Kristus ciešanas".

Klausītāju sirdis tika uzrunātas. To varēja sajust, kad, izskanot pēdējai dziesmai, cilvēki nesteidzās atstāt zāli, pārdomājot, parunājoties. Atsevišķi cilvēki pateicās, ka tāds pasākums tika sarīkots. Mana kolēģe apbrīnoja sirsnību, mīlestību, ko izstaroja mūziķi. Paldies jums, visi mīļie, ka atbraucāt uz Ogresgalu!

Dieva Svētais Gars runāja uz cilvēku sirdīm. Vēlētos, lai iesētā sēkliņa uzdīgtu, bet tas jau ir Dieva darbs.

*Ogresgala pagasta bibliotēkāre un
Ogres draudzes māsa
Jūsma Siliņa*

Draudzēsīmies?

Pēc Ģenerālkonferences Jauniešu kalpošanas nodaļas aicinājuma veikt kādus mīlestības darbus, esot par dzīvu svētrunu savā apkārtnē, Daugavpils draudzes

jaunieši un pusaudži apmeklēja Latgales aprūpes centra filiāli "Kalkūni", kur dzīvo bērni un jaunieši invalīdi ar fiziskās un garīgās attīstības traucējumiem.

40 bērni un jaunieši, svinīgi apģērbusies, sagaidīja mūs aktu zālē. Viņi bija ļoti atsaucīgi, aktīvi klausījās un dziedāja kopā ar mūsu jauniešiem. "Lai būtu laimīgam, ir jātic Dievam" - šo dziesmu dziedājām vairākas reizes. Beigās mūsu jaunieši izdalīja

saldumus un nelielas dāvanas, par kurām bērni bija sajūsmā!

Atvadoties bērni centās pieskarties jaunajiem ciemiņiem, paspiest roku, pat noskūpstīt. Bija redzams, ka viņiem trūkst pieskārienu. Viens zēns, piebraucot ar ratiņkrēslu pie Sergeja, pasniedza roku un lepni paziņoja, ka viņu arī sauc Serjoga - pietiekošs pamats, lai draudzētos...

Šiem bērniem un jauniešiem ir daudz ierobežojumu - gan fizisko, gan garīgo, bet viņi ļoti labi jūt un saprot mīlestības valodu, un mīlestība viņiem ir tikpat nepieciešama, kā jebkurai citai cilvēkam, viņi arī grib draudzēties, spēlēt, pavadīt laiku kopā.

Tikai viena stunda - un tik daudz prieka bērnu acīs, pavisam nelielas dāvanas - un tik patiesa sajūsma.

Citreiz Dieva mīlestība izpaužas pavisam mazos darbos, bet panāk ļoti daudz...

Kā rakstīja E.Vaita, savienojoties ar Kristu, mēs ar mīlestības ķēdī savienojamies arī ar citiem cilvēkiem. Tad mēs negaidīsim, kamēr nelaimīgos atved pie mums. Mums nevajadzēs lūgt, lai mēs justu līdzīgu citu bēdām. Tad kalpošana cietējiem mums būs tikpat dabiska, cik Kristum - ceļot un darīt labu ("Kristus līdzības", 385.lpp.).

Galina Dzerkale, Daugavpils draudzē

ARĪ ALŪKSNE – BĒRNU DRAUDZE

20. februārī uz Alūksnes draudzes dievkalpojumu bija ieradusās mīlas viešņas: Transeiropas divīzijas Bērnu un Sieviešu nodaļu vadītāja Klāra Sančesa Šūte un Baltijas ūnijas Bērnu, Sieviešu un Veselības nodaļu vadītāja Alla Nimmika.

Alūksnes draudze bija izteikusi vēlēšanos savā pilsētā darboties ar projektu *Messy Church*, latviski pazīstamu kā Bērnu draudze, tiešām vēloties, lai to apmeklētu bērni ar saviem vecākiem kopā. Un tā šī augstā delegācija bija ieradusies sniegt mums praktiskus padomus un mūs stiprināt. Ja ejam kopā ar Dievu, vai tad mēs varam būt bēdīgi? Stāstot par Jēzu, mums nevajadzētu rādīt drūmu seju. Tika pastāstīts stāsts par skotu mācītāju, kurš vienmēr par visu pateicās. Un arī mēs varam vienmēr par kaut ko pateikties. Tikām aicināti domāt: kāpēc gan dažiem kristiešiem ir grūti parādīt mīlestību pret citiem cilvēkiem? Mums jāpraktizē laipnība un labestība. Atcerēsimies, ka apkārtējie cilvēki mūs visu laiku vēro. Klāra iepazīstināja klātesošos ar pasākumu programmu un pēc tam piebilda, ka ar Dievu visas lietas ir iespējamas. Lūgšanas maina lietas, ja tiešām ilgojamies lūgt un to arī praktizējam. Kāpēc Dieva pielūgsmē svarīga? Pielūgsmē paceļ mūsu skatu uz augšu, novērš skatu no elkiem. Ikdienu dzīvē mūs pašus netraucē tas, kādi esam, bet paskatoties uz sevi un savu rīcību no Dieva klātbūtnes, tas var mūs sākt uztraukt. Tikām uzteikti, ka mums jau bagātīgi piemīt viesmīlība, kas ir arī bērnu draudzes pamatvērtība.

Pagāja mēnesis, un 19. martā tika organizēta pirmā Bērnu draudze Alūksnē “Lieldienas – Jēzus sniedz mums iespēju”. Taču līdz tam notika vairākas draudzes darba grupu sanāksmes. Draudze

mums ir mazskaitlīga, un arī draudzes telpas, par kurām pateicamiem brāļiem baptistiem, nav lielas, tāpēc brīžam piezagās nedrošības izjūtas. Atmiņā paturējām iedrošinošos vārdus: “Ar Dievu visas lietas iespējamas.”

Bērniem tika izsūtīti skaisti ielūgumi. Ieradās 16 bērni un astoņi viņu vecāki un vecvecāki. Pie durvīm visus mīļi sagaidīja Ilva Liepiņa, un katram tika pasniegts mīļš nīeciņš.

Bija sagatavotas trīs radošās darbnīcas, kam mūsu izdomas bagātie brāļi Helmutis Zariņš un Aldis Zelčs bija piegaldniekiem pasūtījuši saliekamas galda virsmas, ko labi ietilpināt uz baznīcas soliemi.

Pie viena galda Ceļa Meklētāju kluba biedre Māra Skudra, Anete Liepiņa un Marita Zelča no baloniem mācīja bērniem locīt puķes, mīldzīvniecinus un rotaļu priekšmetus. Tika piedzīvots liels prieks par pasakainām figūrām, bet varēja gadīties arī skaļš blīkšķis un vilšanās, kad viss prieks pārvēršas slapjā gumijas lupatiņā.

Pie nākošā galda Evita Zeile vadīja nodarbību bērniem, kurā tika locītas skaistas kastītes, izrotātas ar skaista Augšāmcelšanās rīta saulainā dārza glezniņām no aplikācijām. Runājām, ka kastītes parasti prasa sevī kaut ko likt iekšā, bet reiz vislielākais prieks bija par to, ka klinšu kastīte no rīta bija tukša, un Jēzus bija Augšāmcēlies!

Pie trešā galda Aldis Zelčs, Helmutis Zariņš un Roberts Silantjevs palīdzēja bērniem uz dēlīša iepriekš izveidotā zī-

mējumā ar āmuriņu iesist nagliņas, izveidojot krustu. Ar krāsainiem diegiem tapa aizraujoši pinumi, ietverot šīs kristietiem dārgākās atmiņas par Kristus nāvi simbolu mīļos rakstos.

Bērnu vecāki stāvēja starp bērniem un aktīvi darbojās līdzī, pat veidojot paši savas radošās lietišas piemiņai.

Svinīga dievkalpojuma laikā Ilva Liepiņa uzaicināja visus dziedāt skanīgas dziesmas par Jēzu Kristu, par Viņa lielo mīlestību. Tika pastāstīta līdzība par ķēniņu, kurš nodevēja sodu uzņēmās uz sevi.

Visi steigā baudījām Lieldienu rūgto maizi un vīnogu sulu, lai smaidītu par piepildīto Dieva apsoltījumu par svētībām un augļiem bagātu neatkarīgu zemi, kas tika dota vergiem bez rītdienas un cerības.

Tad sekoja svētku pusdienu mielasts 2.stāvā, jumta istabā, kas bija saimniecību Annas Jaunzemes, Gitas Bijonas, Gundegas Meisneres un mazās Viktorijas Meisneres sarūpēts bagātīgs un veselīgs. Bija atnestas pat kļavu sulas. Saimniecēm ļoti palīdzēja un aktīvi darbojās mazā Viktorija. Tiešām prieks. Mielasta laikā Aldis Zelčs vadīja viktorīnu ar dažādiem jautājumiem un attēliem. Bērni un pieaugušie daudz jauna uzzināja par notikumiem, kas aprakstīti Bībelē.

Vakara noslēgumā, kad bērniem jautāja, vai viņi skubinās vecākus un nāks atkal, atskanēja daudzu balsu vienbalsīgs: “Jā!”

Anna Jaunzeme

Andris Pešelis
Rīgas 7. draudzes
mācītājs

INFORMĀCIJAS IZCELSME

Reti kad cilvēki aizdomājas, ka visa iesākumā ir informācija jeb Vārds. Lai kurp mēs palūkotos, visur mēs saskaramies ar informācijas klātesamību. Tā atrodas vienmēr pirms zinātniskiem atklājumiem, un paši zinātniskie atklājumi balstās uz informāciju, kas ir ievākta vai atklāta iepriekš.

Meklējumi pēc informācijas uz tālās komētas 2014. gada nogalē kosmiskā stacija „Rozeta” (Rosetta) uz Čurjumova-Gerasimenko komētu nogādāja kosmisko zondi. Šī kosmiskā projekta nosaukums ir aizgūts no Rozetas akmens, kas 1799. g. tika atrasts Ēģiptē un saturēja akmenī iekaltu tekstu trīs dažādās valodās. Divas no šīm valodām bija zināmas, taču trešais bija rakstīts senās Ēģiptes hieroglifos, kurus līdz tam neviens nevarēja izlasīt. Rozetas akmens pavēra iespēju atšifrēt līdz tam nezināmos ēģiptiešu hieroglifus. Kosmiskā projekta autori cer, ka līdzīgā kārtā, kā vēsturnieki spēja atšifrēt senos hieroglifus akmenī, tā arī mūsdienu zinātnieki spēs atšifrēt Saules sistēmas izcelsmes noslēpumus, pētot tās senākos celtniecības blokus – komētas. Uz šīs komētas tiek meklēta informācija, kas apstiprinātu vai noliegtu zinātnē pieņemtās teorijas par Visuma izcelsmi.

Vai nav savādi? Uz kosmosā lidojošajiem akmeņiem tiek meklēta informācija, kur tai nemaz nebūtu jābūt. Kurš tad tur, uz komētas, būtu atstājis informāciju, lai to atrastu un atšifrētu? Zinātnē šis skaitās neloģisks jautājums, jo informācija vienmēr atrodas pirms jautājuma un atzinuma. Tā tam ir jābūt, un tas tiek uztverts kā kaut kas pats par sevi esošs. Informācija ir atrodama visur ap mums. To var atrast

pat atoma kodolā, un informācija tiek meklēta, lai, vadoties no tās, varētu izstrādāt un pamatot ap mums esošās pasaules likumsakarības.

Svētie Raksti atklāj, ka iesākumā bija Vārds. Visjaunākās zinātniskās izpētes ierīces atrod aizvien jaunāku informāciju par esošo pasauli ap mums, un nekad nepienāk brīdis, kad zinātniskā izpēte nonāk līdz robežai, kad tālāk jaunu informāciju iegūt vairs nav iespējams, jo ar katru jaunu zinātnisko atklājumu rodas jauni jautājumi un tālākās izpētes perspektīvas. Tādēļ kosmiskā stacija „Rozeta” atrodas pie šīs iepriekš pieminētās komētas, lai tur atrastu sākotnējo informāciju.

Vai evolūcijas „mūžīgais dzinējs”?

Atceros, kad mācījos Universitātē, mums bija lekcijas par reliģijas vēsturi. Tajās lektors centās pierādīt, ka mūžīgo dzinēju uzbūvēt nav iespējams, jo pastāv termodinamiskie likumi, tādēļ viņš secināja, ka pārdabisku brīnumu un Dieva eksistence neesot iespējama. Taču, no otras puses, šis pats lektors ticēja matērijas un enerģijas mūžīgajai mijiedarbībai, kas virzās no viena lielā sprādziena uz nākamo, kur Visums te izplešas un atkal saraujas, un tā mūžīgi. Lektors ar skaļu balsi noliedza jebkādu iespēju, ka varētu pastāvēt pār-

dabiski cēloņi dzīvības izcelsmei uz Zemes, ka mūsu pasaulē kāds varētu iejaukties no ārpusē. Taču, lai cik savādi tas būtu, viņš netieši atzina, ka tic mūžīgā dzinēja eksistencei, jo pašu matēriju aprakstīja kā mūžīgo dzinēju, kura evolucionē pati pēc saviem iekšējiem pašorganizēšanās likumiem un izveido saprātīgas būtnes, kas būtu pretrunā tiem pašiem pieminētajiem termodinamikas likumiem.

Viņas augstība Daba vai dzīvais Radītājs

Pašorganizējošajiem likumiem, ja tādi matērijā tiešām pastāvētu, potenciāli sevī būtu jāietver arī dzīvību un saprātu, jo, saskaņā ar evolūcijas teoriju, dzīvība un saprāts neizbēgami izceļas no nedzīvās matērijas. Tāpat sanāk, ka evolucionisti ar vienu elpas vilcienu noliedz pārdabiska Radītāja saprāta eksistenci, bet ar otru apgalvo, ka pastāv mūžīgā dzīvība un saprāts matērijas pašorganizējošajos likumos, kas parādās secīgi noteiktajos matērijas un enerģijas mijiedarbības mūžīgajos ciklos. Ne velti dažkārt zinātnieki godbijīgi uzrunā Dabu ar lielo burtu, norādot, ka tā spēj radīt saprātu. Pretrunas šeit, dabiski, netiek saredzētas, jo

režģītu iekārtu palīdzību nespēj noskaidrot visu par atoma uzbūvi un darbības principiem. Einšteinam tiek piedēvēti vārdi: vai Radītājam vispār bija izvēle, kad Viņš radīja visu esošo? Pētot atoma uzbūvi, zinātnieki nespēj atbildēt pat uz vienkāršiem jautājumiem, un ir jāatzīst, ka šī brīža zinātne vēl joprojām ir kā mazs bērns autiņos. Piemēram, tā nespēj atbildēt, kāpēc atoma uzbūve ir tieši šāda un tā nevar būt citāda. Tā spēj konstatēt, ka pluss un mīnuss mijiedarbojas, bet nespēj izskaidrot, kāpēc? Tā spēj sašķelt atoma kodolu, bet vēl aizvien nespēj izskaidrot, kāpēc svīnu nevar pārvērst zeltā.

Informācija pastāv pirms atklājuma

Visi procesi dabā notiek saskaņā ar likumiem, un nav procesa, kurā šo likumu nebūtu. Lai šos likumus varētu aprakstīt un izpētīt, tiek veikti zinātniski pētījumi un informācijas ievākšana. Taču zinātnieki ir spiesti atzīt, ka nevar izskaidrot pašas šīs sākotnējās informācijas izcelsmi, kāpēc informācija vienmēr atrodas pirms saprātīgas likuma, definīcijas vai aksiomas formulēšanas. Lai arī kas tiktu pētīts, vienmēr

Svētie Raksti apliecina, ka Dieva nav matērijā, bet viss ir tapis radīts Dieva Vārda spēkā. Tādēļ viss redzamais satur radošā Vārda pēdas – sākotnējo INFORMĀCIJU.

evolūcijas teorija ir saskaņā ar ticējumu, ka eksistē matērijas iekšējie pašorganizējošie likumi, kas, savukārt, ir pielīdzināma ticībai uz mūžīgo dzinēju, kas ir absurdi, sekojot pašas zinātnes principiem.

Noliedzot mūžīgā Radītāja saprātu, zinātne nonāk pie idejas par nedzīvās, mūžīgās radības likumiem, kas darbojas paši savā nodabā un „saprātīgi” visur atstāj informāciju un pēc vajadzības „rada” saprātu, kurš šo informāciju uztver. Daba tiek uzlūkota ar godbijību kā saprāta radītāja, bet pašam Radītājam gods netiek dots. Šo situāciju apustulis Pāvils bija precīzi definējis jau 1. gadsimtā pēc Kristus ar vārdiem: „Kopš pasaules radīšanas Viņa neredzamās īpašības, gan Viņa mūžīgais spēks, gan Viņa dievišķība ir skaidri saredzamas Viņa darbos, tāpēc viņiem nav ar ko aizbildināties”, bet „viņi dievišķo patiesību apmainījuši pret meliem un sākuši dievināt un pielūgt radību, atstājot novārtā Radītāju” (Rm. 1:20, 25).

Informācija atrodama pat atomā

Svētie Raksti apliecina, ka Dieva nav matērijā, bet viss ir tapis radīts Dieva Vārda spēkā. Tādēļ viss redzamais satur radošā Vārda pēdas – sākotnējo INFORMĀCIJU. Katra ķīmiskā elementa atoms satur informāciju, kas tam liek darboties pēc noteiktiem likumiem. Katra elementa atoms ieņem savu vietu Mendeļejeva tabulā un reaģē pēc noteiktiem ķīmiskiem un fizikas likumiem saskaņā ar informāciju, kuru tas sevī nes. Atoms ir mazs, un viss esošais sastāv no atomiem. Saskaņā ar evolūcijas teoriju, matērijas būvmateriālam – atomam – būtu jābūt primitīvi vienkāršam, taču atoms nav primitīvi vienkāršs. Tas ir ārkārtīgi sarežģīts, ka tā izpētei jāceļ dārgas laboratorijas, un pat tajās ar sa-

iepriekš jau pastāv informācija, ar kuru pētniekam ir jāsaņem, un tā ir jāapkopo, pirms var veikt secinājumus, lai atklātu jau eksistējošo dabas likumu. Kristofors Kolumbs atklāja Ameriku, taču Amerika pastāvēja pirms viņa un tur dzīvoja daudz cilvēku. Kolumbs pat nezināja, ka ir atklājis jaunu kontinentu. Līdzīgā kārtā visas dabas likumsakarības pastāv pirms to atklāšanas.

Dzīvības izcelsme

Sarakstīts daudz rakstu darbu un zinātnisku pētījumu, kuros autori cenšas pierādīt organisko savienojumu izcelsmi uz Zemes, tomēr tie visi satur atzinumu, ka pašlaik esošās zināšanas nespēj izskaidrot sarežģīto organisko savienojumu kā DNS¹ izcelsmi. Ģenētiskais kods likts dzīvības pamatā, tomēr tas pats par sevi dzīvību neizraisa. Zinātnieki mūsdienās prot ģenētisko kodu atšifrēt un modificēt tā informāciju, tomēr nespēj izraisīt jaunu dzīvību no nedzīvā. Darbam ar ģenētisko kodu ir nepieciešamas vissarežģītākās laboratorijas. Taču, saskaņā ar evolūcijas teoriju, tam būtu bijis jābūt vienkāršam un iegūstamam peļķēs, elementāri tās pamaisot ar karoti. Cilvēka izcelsmes, dzīvības un saprāta noslēpumiem būtu bijis jābūt acīmredzamiem virspusē. To atklāšanai nebūtu vajadzīgas sarežģītas laboratorijas, kuru nebija uz Zemes pirms kembrija laikmetā, kad, saskaņā ar evolucionistu domām, izcēlās pirmās dzīvības formas.

Tieši to pagājušā gadsimta divdesmitajos gados centās pierādīt bioķīmiķis Aleksandrs Oparins, norādot, ka pirmatnējās

¹ DNS – Deoksiribonukleīnskābe. DNS ir visu dzīvo organismu ģenētiskās informācijas glabātājs. DNS veido spirālveida dubultķēdi, kur viena puse ir aktīvā informācijas glabātāja, bet otra — pasīvā, kas kā matrica informāciju saņem. DNS nodod ģenētisko informāciju šūnām, kad tās dalās, un tālāk organisma pēcnācējiem.

Zemes atmosfēru veidoja metāns, amonjaks, ūdeņradis un ūdens tvaiki, un dzīvība esot izcēlusies šo ķīmisko vielu reakciju, saules ultravioleto staru un zibens izlādes rezultātā. Šie secinājumi tika iekļauti zinātniskās literatūras hrestomātijā. Vēlāk, 1952. g., Stenlijs Millers veica eksperimentus laboratorijā, lai zinātniski apstiprinātu Oparina teoriju. Ar elektriskās izlādes palīdzību iepriekš minēto ķīmisko savienojumu tilpnē viņš centās iegūt slavenā teorētiķa paredzētās organiskās vielas, un tiešām ieguva gandrīz visas divdesmit dzīvībai nepieciešamās aminoskābes. Šis eksperiments izraisīja priecīgu satraukumu zinātnieku starpā, jo solīja dot drīzu atrisinājumu dzīvības izcelsmei uz planētas. Tomēr prieku nomainīja šaubas par precizitāti zināšanās par pirmatnējās Zemes atmosfēras ķīmisko sastāvu. Radās šaubas, vai Zemes atmosfērā bija pastāvējis nepieciešamais daudzums metāna, amonjaka un ūdeņraža, lai zibens un ultravioletā starojuma ietekmē izveidoties nepieciešamās aminoskābes. Šaubas raisīja iespējamā slāpekļa, ogļskābās gāzes un skābekļa klāt-

Datorprogrammās tiek izmantoti tikai divi skaitļi: 1 un 0. Katrs no tiem attiecīgi nozīmē: ieslēgts un izslēgts. Datori paši par sevi nav spējīgi domāt, jo tie darbojas tikai saskaņā ar tajos ielikto programmu. Ar to palīdzību gan ir iespējams iegūt jaunu, pārveidotu informāciju, bet uz esošās programmas pamata. Datoros vispirms ir jāievieto informācija – programmu, un tikai pēc tam var sekot produkts, kura tapšanā ir jāiesaistās saprātīgai būtnei. Gan programma, gan ar programmas palīdzību paveiktais galaprodukts ir saprātīgā cilvēka darbs.

Ģenētisko koda spirāli (DNS) veido 4 dažādi ķīmiskie savienojumi: adenīns (A), guanīns (G), citozīns (C) un timīns (T), kuri pilda to pašu lomu, ko datorprogrammā veic skaitļi 1 un 0. Šie savienojumi secīgi viens pēc otra ķēdē veido informācijas virkni, kas nosaka dzīvā organisma formu, funkcijas un fizioloģiju. Kurš dators šo informāciju nolasī? Dzīvajās šūnās nav datora, bet informācija tiek nolasīta, saglabāta un nodota tālāk. Informācija dzīvajā organismā nepārprota-

Šo procesu nevar atkārtot pat vissarežģītākajās laboratorijās. Paši evolucionisti ir spiesti atzīt, ka trūkst informācijas, kas ir bijis iesākumā. Tādēļ viss, ko viņi spēj, ir godbijīgi sacīt: Daba.

būtne, kas šīs reakcijas nepieļautu. Īpaši jau skābeklis nepieļautu radušos aminoskābju ilgstošu eksistenci. Īsāk sakot, pirmatnējās Zemes atmosfēra bija naidīga vide, lai tajā pašas no sevis varētu izveidoties dzīvībai svarīgās aminoskābes.

Ģenētiskā koda izcelsme

Tāču iepriekš runātais skar tikai aminoskābes, bet ne olbaltumvielas, kuras aminoskābes veido. Saskaņā ar otro termodinamikas likumu, sistēmām ir tendence deģenerēt, zaudēt sarežģītību un informāciju, karsti ķermeņi atdziest, ūdens plūst no augšas lejup, metāls rūsē un drēbes saēd kodes. Lai varētu izveidoties olbaltumvielas (un tālāk DNS), aminoskābēm būtu kaut kāda iemesla dēļ pretdabiski jāvirzās pretēji spēcīgajai otrā termodinamikas likuma straumei. Kāds gan evolucionārs process bez saprāta un mērķa būtu varējis to stimulēt? Saskaņā ar evolūcijas teoriju, šo procesu mums būtu acīmredzami jānovēro ikvienā ūdenstilpnē, taču to nevar atkārtot pat vissarežģītākajās laboratorijās. Tomēr pat paši evolucionisti ir spiesti atzīt, ka te trūkst informācijas, kas ir bijis iesākumā. Tādēļ viss, ko evolucionisti spēj, ir godbijīgi sacīt: Daba.

Sarežģītais DNS kods

Kad izpēte nonāk pie ģenētiskā koda (DNS), tad izveidot tam nepieciešamo telpisko formu ķīmiski vispār nav iespējams. Turklāt ģenētiskā koda burtiem (informācijai!) ir jābūt katram savā vietā, lai ģenētiskā informācija precīzi atbilstu, atbalstītu un uzturētu organisma dzīvības funkcijas. Lai uzbūvētu namu, ir nepieciešams arhitekts un celtnieks. Pat lai uzzīmētu namu uz papīra, ir vajadzīgs saprāts. Taču evolucionisti augstprātīgi noliedz Saprāta nepieciešamību saprātīga cilvēka radīšanā, tā uzlūko ģenētiskā koda informāciju un fantazē par tā izcelsmi pirmatnējās pelnēs.

mi tiek pielietota, tā ir svarīga. Šī informācija DNS spirālē var būt izvietota apmēram šādā secībā: AACGCTCTGAA un tamlīdzīgi, kas veido unikālu dzīvā organisma kodu. Šai informācijai ģenētiskajā kodā ir jābūt precīzai, līdzīgi kā datorprogrammai, jo citādi tā nedarbosies. Ģenētiskā koda defekts izraisa dzīvā organisma kroplības un bojā eju. Tādēļ informācija ģenētiskajā kodā nevar būt nejauša vai pavisma. Tai jau iesākumā bija jābūt precīzai, lai dzīvais organisms spētu dzīvot un vairoties. No kurienes ir izcēlusies DNS informācija? Zinātne apgalvo, ka nejauši, bezmērķīga evolūcijas procesa rezultātā. Taču pat vissarežģītākajās laboratorijās to nevar atkārtot, sākot no pirmā atoma līdz sarežģītajai DNS.

Cik sarežģīta ir cilvēka DNS?

Baktērijas *E.coli* genoms² satur aptuveni 4 miljonus burtu, bet cilvēka – 3,5 miljardus burtu. Cilvēka genoms ir atšifrēts, un to veido aptuveni 7 miljonu bitu informācijas. Ja DNS spirāli izvilkto ārā no vienas cilvēka šūnas kodola un to atritinātu vaļā, tad tā būtu aptuveni 2 m gara. Uz tās ir sarakstīta visa ģenētiskā informācija par šā cilvēka ķermeni. Cilvēka organismā kopā ir aptuveni 10 triljonu šūnu. Tās kopumā var izveidot 20 miljardus km garu DNS ierakstu lentu. 99,9% no šī ieraksta starp cilvēkiem sakrīt. Atšķirības starp visas pasaules cilvēkiem veido **tikai** 0,1 % ģenētiskās informācijas. 98% no cilvēka ģenētiskā koda sakrīt ar pērtiķiem, 82% ar suņiem, 75% ar pelēm, bet 60% ar augļu mušiņām (*Drosophila*).³ Bez tam vēl svarīgi pieminēt, ka aptuveni divas trešdaļas cilvēka organismu veido ūdens.

² DNS informācija jeb organisma gēnu kopums.

³ Background on Comparative Genomic Analysis, Geoff Spencer, 2002. <http://www.genome.gov> comparing the chimp and human genomes, By NIH/National Human Genome Research Institute, http://genome.wellcome.ac.uk/doc_WTD020730.html

„Aklais pulksteņmeistars”

Ričards Dokinss savā grāmatā „*Aklais pulksteņmeistars*” cenšas apgalvot, ka dabiskā izlase kā akls process bez saprāta un vadības spēj izveidot bioloģisko informāciju, kas ir sastopama gēnos. Dokinss cenšas apgalvot, ka evolūcija ir bezmērķīgs process, lai gan tas ir pretrunā pat pašai evolūcijas teorijai, jo, saskaņā ar tās postulātiem, tā virzās no primitīvajiem organismiem pie cilvēka saprāta. Dokinss izvēlas „aklo pulksteņmeistaru” tikai tādēļ, jo šādi ir vieglāk noliegt jebkādu radošu ārējā Spēka iejaukšanās iespēju. Taču, pielietojot šo pašu prātulu attiecībā uz pašu Dokinsu, sanāk, ka arī cilvēka saprātam nav ne virziena, ne nozīmes. Tātad arī Dokinsa argumentiem nav mērķa un jēgas. Viņš izvēlas būt šis „aklais pulksteņmeistars”, kā rakstījis: „Jo, zinādami Dievu, viņi to nav turējuši godā kā Dievu un Viņam nav pateikušies, bet savos spriedumos krituši nīcības gūstā un savā sirds neprātā iegrimuši tumsā.” (Rm. 1:21)

Saskaņā ar darvinismu, dabiskā izlase saglabā vismazākās

Secinājumi

Zinātne pēta Radītāja atstātās radīšanas pēdas, taču tās piedāvē Dabas nejaušības spēkiem. Izpētē tiek meklēta nepieciešamā informācija, un tā tiek atrasta pat vismazākajā atomā. Zinātnieki neuzdod jautājumu: kāpēc informācija (Vārds) ir pirms atklājuma? Tas ir tādēļ, ka lielākā daļa no mūsdienu zinātniskās domas ir ideoloģiski motivēta, tā ir ievietota evolūcijas teorijas rāmjos. Tā piedāvā nevis domas attīstību, bet gan klišejas, kas tiek pieņemtas kā universāla atbilde uz grūtiem jautājumiem. Viss gods par radību tiek dots „aklajam pulksteņmeistaram” – dabas nejaušībai. Evolucionisti šai domai pretī var izmest frāzi – ka radīšanas piekritēji par pašmērķi grib darīt Bībeli un līdzīgā veidā visu izskaidro tikai ar reliģijas klišejām. Jā, protams, reliģiju var pasniegt kā klišeju, pat kā opiju tautām. Taču viens cilvēku salauztais telefons neliecina, ka vairs nav iespējams sazināties citādi. Cilvēcīgas kļūdas neatceļ Dieva Vārdu, kurš aicina ikvienu cilvēku: „Tā saka Tas Kungs, kas visu ko arī

Zinātnieki neuzdod jautājumu: kāpēc informācija (Vārds) ir pirms atklājuma? Tas ir tādēļ, ka lielākā daļa no mūsdienu zinātniskās domas ir ideoloģiski motivēta, tā ir ievietota evolūcijas teorijas rāmjos.

ģenētiskās izmaiņas, līdz tās pārņem visu sugas populāciju. Taču Dokinss norāda, ka šīs mutācijas ir nejaušas, bezmērķīgas un pielīdzināmas tipogrāfiskām kļūdām. Ja evolucionistus apmierina formulējums, ka evolūcija ir tipogrāfisko kļūdu krātuve, tad saprātīgs cilvēks attiecīgi ir evolūcijas kļūda. Dažkārt šī doma šur tur pavīd, piemēram, dažkārt dabas aizsardzības ekstrēmisti piedāvā iznīcināt visus cilvēkus, lai saglabātu izmirstošo bioloģisko daudzveidību. Vai tas neatspoguļo Bībelē aprakstīto sātana naidu pret cilvēku, kurš radīts pēc Dieva tēla un līdzības? Grēks atņemt cilvēkam spēju saredzēt Dieva godību un savu mērķi pēc Radītāja ieceres.

Sekām ir cēlonis

Kad arheologs aplūko keramiskās lauskas, viņš uzreiz pamana cilvēka rokas rakstītos simbolus vai burtus, kurus nespeciālists uzskatītu tikai par skrumbām. Valodnieks, aplūkojot ķīniešu hieroglifus, spēj tos izlasīt, kur šīs valodas neprātējs tos uzskatījis tikai par nesakarīgiem ķeburiem. Kad zinātnieks aplūko 3,5 miljardus burtus cilvēka genomā, viņam būtu jāklūst skaidram, ka tik sarežģīts informācijas ieraksts nevar rasties nejauši, bezmērķīgi un bez saprāta. Gan uzrakstam uz senās keramiskās lauskas, gan ķīniešu hieroglifam, gan cilvēka genoma ierakstam piemīt kopīgas informācijas pazīmes. Nav nozīmes datorprogrammai, kas ir izveidota no nejauši saspiestu zīmju apkopojuma uz klaviatūras. Dzīvais organisms, kura ģenētiskajā kodā ir radušās informācijas mutācijas, ir nolemts bojā ejai. Taču organisms, kura ģenētiskajā kodā visa informācija ir secīgi precīza, izdzīvo, darbojas un vairojas. Mēs redzam, ka secinājumi nevar izcelties bez cēloņa.

izdara, Tas Kungs, kas izprāto, lai to arī izpildītu, Tas Kungs ir Viņa vārds: piesauc Mani, tad Es tevi uzklaušīšu un tev atklāšu lielas un brīnišķas lietas, kas tev nebija zināmas.” (Jeremijas 33:2-3) Dzīvības pamatā ir nevis nejaušas ķīmiskās vielas, bet gan INFORMĀCIJA, Vārds, ko apstiprina zinātniskā izpēte. Radītājs ir atstājis pietiekoši daudz pēdu, lai cilvēks Viņu varētu atrast. Iesākumā bija Vārds, caur ko no neredzamā ir tapis viss redzamais.

Tomēr Radītājs no cilvēka vēlas ko vairāk nekā tikai, lai tas pamana INFORMĀCIJU. Dievs vēlas ko vairāk nekā tikai sarunu ar cilvēku lūgšanā. Radītājs vēlas atjaunot cilvēku pēc Kristus tēla un līdzības, caur kuru viss ir tapis radīts. Radītājs vēlas izbeigt grēku – sākotnējā Vārda izkropļojumu. „Vēl vienreiz Es kustināšu ne tikai zemi, bet arī debesis. Bet vārdi “vēl vienreiz” norāda uz satricināmā pārvēršanu, tāpēc ka tas ir radīts, lai paliktu nesatricināmais.” (Ebr. 12:26-27)

Cilvēka priekšā ir izvēle – pieņemt dzīvības Vārdu, kurš ir bijis iesākumā, un tapt izglābtam, vai arī palikt sagrozītā informācijā, grēkā un iet bojā kopā ar šo pasauli. Šajā ziņā jautājums par sākotnējo informāciju kļūst ārkārtīgi svarīgs, jo „iesākumā bija Vārds...”

Literatūra:

Dowkins Richard „Blind Watchmaker”, New York, London: W. W. Norton & Company, 1996.

Lennox C. John „God’s Undertaker. Has Science Buried God?” Oxford: Lion Books, 2014.

http://www.esa.int/Our_Activities/Space_Science/Rosetta

http://en.wikipedia.org/wiki/Онарин,_Александр_Иванович

Alfrēds Jākobsons
mācītājs

BĪBELES NEPĀR- SPĒJAMĀIS PĀRĀKUMS

Sarunās ar cilvēkiem diezgan bieži iznāk pieminēt Bībeli. Cilvēkus nodarbina nopietnie izdzīvošanas un turpmākās dzīves virzības jautājumi.

Nesen kādā brīvdienā pastaigas laikā mani uzrunāja viens nepazīstams cilvēks un jautāja: “Sakiet, lūdzu, kā jūs domājat – vai nākotnē mums klāsies labāk vai sliktāk?” Šis cilvēks, pēc skata labsirdīgs, man uzdeva diezgan komplicētu jautājumu un gaidīja manu atbildi. Savās domās lūdzu no Dieva gudrību pateikt īstos vārdus. Es viņam savukārt jautāju, vai viņam ir Bībele un vai viņš to ir lasījis. Viņš apstiprināja, ka pazīst Bībeli. Tad es paskaidroju, ka Bībele dod patiesu un uzticamu informāciju par mums vajadzīgajiem jautājumiem.

Mūsu saruna ieilga, un es ceru, ka tā nebija gluži veltīga. Mūsu vajadzība ir pašiem personīgi pazīt Bībeli un izcelt tās vērtīgumu. Cilvēkiem ir jāuzzina, kas ir Bībele un tās Autors.

Mēs dzīvojam laikā, kad strauji mainās cilvēku izpratne par lietām, par sabiedrībā un visā pasaulē notiekošajiem procesiem. Lielām izmaiņām ir pakļauti arī tādi jautājumi, kas skar cilvēku attieksmi pret morāli, ētiku un reliģiju. Nepārtraukti notiek vērtību pārvērtēšana, mainās uzskati arī par to, kas ilgu gadsimtus tika uzskatīts par nemainīgu standartu un pilnīgi absolūtu. Tagad, kad cilvēks pats sev un citiem ir kļuvis par visa esošā mēru, nav jābrīnās par jauniem, pārsteidzošiem uzskatiem un mācībām.

Šī raksta centrā vēlos likt Jēzu, kurš vispirms ir atklāts Bībelē: “Jūs pētāt

Rakstus, jo jūs domājat tur gūt mūžīgo dzīvību, un tie ir, kas liecina par Mani. Bet jūs negribat nākt pie Manis, lai jums būtu dzīvība.” (Jāņa 5: 39, 40) Svarīgais jautājums, kur slēpjas Bībeles nepārspējamais pārākums, viennozīmīgi ir saistīts ar mūsu dārgo Glābēju Jēzu Kristu, un tam ir neapstrīdami, visiem saprotami pierādījumi.

Bībeles pārākuma piemēri

Bībeles pārākuma pierādījums nav tikai tas, ka daudzi tai tic. Ticēt var visam, bet tāda ticība ir akla un nav pamatota ar pārbaudītiem pierādījumiem. Ir jājautā, vai ticība Bībelei ir kas vairāk, vai ir reāli pierādījumi, ka tai var uzticēties?

Šie pierādījumi izriet no noteiktām un daudzām liecībām. Šīs liecības sniedz Bībelē minētās personas un ar tām saistītie notikumi konkrētā vēsturiskā laikā un vietā.

Daži piemēri. Ko pārdzīvoja ķēniņš Jošijāhu, kad viņa priekšā tika lasīta bauslības grāmata? Kāds liels reformācijas darbs notika visā tautā? Tika atjaunota derība ar Dievu un svinēti Pashas svētki, kā to nosaka Dieva bauslība. (2.Laiku 34:14-21; 22-28; 29-33. 2.Laiku 35:1-6; 16-19)

Jaunajā Derībā arī varam lasīt: “Un, redzi, tur bija kāds vīrs, etiopietis, Etiopijas ķēniņienes Kandakes varens augstmanis, viņas mantnīcas pārzinis, kas bija nācis uz Jeruzālemi pielūgt

Dievu. Nu viņš bija atceļā un sēdēja savos ratos un lasīja pravieti Jesaju. “(Ap. darbi 8:26-28) Kā redzams, šis augstas kārtas cittaautietis bija nopietns Dieva meklētājs. Viņš meklēja liecības par Dievu Rakstos, un Dievs sūtīja evaņģēlistu Filipu, kurš izskaidroja, ko nozīmē pravieša Jesajas rakstītie teksti. Svētais Gars pārliecināja etiopieti uz Rakstu pamata ticībā pieņemt Jēzu Kristu – Dieva Dēlu – par savu Kungu un vienīgo Glābēju. Ūdens kristībā viņš slēdza sirds derību ar savu Kungu un iesāka jaunu dzīvi ar Dievu. (Ap. darbi 8: 29-40).

Dieva Vārds pārveido, atjauno un glābj godīgu, no sirds meklējošu cilvēku, kurš grib Dievam paklausīt. Tas ir pārsteidzošs brīnums!

Ko Bībele liecina par sevi?

1. Bībele apstiprina, ka tās Autors ir Dievs. Bībele pati par sevi sniedz apbrīnojamās liecības, ko neatrast nevienā citā grāmatā. Dievs ir Sevi atklājis caur Viņa izraudzītiem praviešiem ar Svētā Gara starpniecību: “Turklāt mums ir praviešu vārds, kas ir vēl stiprāks, un jūs darāt labi, tam pievēršoties kā degošai lāpai krēslainā vietā, līdz kamēr uzausīs diena un rīta zvaigzne uzlēks jūsu sirdīs. Vispirms jums jāsaprot, ka neviens Rakstu pravietojaums nav patvaļīgi skaidrojams, jo ne jau pēc cilvēka gribas pravietojumi tika pasludināti, bet tos runāja Svētā Gara vadīti

Dieva cilvēki.” (2Pēt. 1:19-21)

Bībele mums paskaidro, ka, jau agri iepazīstot Svētos Rakstus, cilvēks iegūst to atziņu, kas viņu glābj caur ticību Jēzum Kristum. Dieva iedvesto Rakstu mērķis ir lasītāju vai klausītāju sagatavot līdzsvarotai, sevi uzpurējošai un piepildītai dzīvei. Tāda dzīve, kuras paraugs ir Jēzus Kristus, iepriecina un pagodina Dievu. Tā kļūst par neapstrīdamu liecību citiem, ka Dievs ir mīlestība. Mēs esam aicināti nedzīvot tikai sev, bet Dievam un tiem, par kuriem Jēzus ir miris. Dievs nekad neatstās kaunā tos, kuri uz Viņu paļaujas.

„Visi Dieva iedvesti Raksti ir noderīgi mācībai, grēka atmakošanai, labošanai, audzināšanai taisnīgumā, lai Dieva cilvēks kļūtu pilnīgs un būtu sagatavots ikvienam labam darbam.” (2Tim. 3: 16, 17)

2. Bībele dod mums nepieciešamo informāciju par Dievu un Viņa darbiem. Mēs uzzinām par Dievu, ka Viņš, atšķirībā no citu senatnes un mūsdienu ticējumu liecībām, ir vienīgais un patiesais visa bezgalīgā Universa Radītājs un Uzturētājs. Viņš ir taisnīgs, žēlīgs un ļoti personīgs attiecībā ar saviem radījumiem. Dievs ir kalpojošs Dievs, kurš visu dara, lai mēs, cilvēki, būtu laimīgi un mūžīgi dzīvotu mīlestības attiecībās ar Viņu un citiem.

Lielo nekristīgo reliģiju (islāms, budisms, hinduisms) pamatmācībās neko tādu neatrodam. Šo reliģiju dibinātāji ir cilvēki, kas jau ir miruši. Tiem piemīt cilvēkiem raksturīgās grēcīgās īpašības. Tie uzsver maldinošo glābšanās ceļu, kur nelaimīgie cilvēki cer to aizsniegt ar saviem darbiem un nopelniem. Šis ceļš ir sevišķi grūts, tajā pašā laikā cilvēkus pazemojošs.

Mēs varam būt laimīgi, ja pazīstam Bībeles Dievu, kurš sevi ir atklājis radīšanas procesā, pasaules un savu ļaužu vēstures notikumos, kā arī Jēzus dzīvē un upurī. Dievs ir universāls, visu ziņošs un visvarens. Tikai Viņš spēj vadīt un kontrolēt visu notiekošo Universā un uz zemes, lai atrisinātu visas grēka problēmas. Kāda priekštiesība pazīt, cienīt un mīlēt tādu Dievu, kuru iepazīstam Bībelē un Jēzus Kristus personā!

„Ja jūs pazīstat Mani, jūs pazīsiat arī Manu Tēvu. Bet jūs jau Viņu pazīstat un esat Viņu redzējuši. Filips Viņam sacīja: “Kungs, rādi mums Tēvu; ar to mums pietiek.” Jēzus viņam sacīja: “Tik ilgi Es esmu pie jums un tu Mani neesi iepazīnis, Filip? Kas Mani ir re-

dzējis, tas ir redzējis Tēvu. Kā tu vari sacīt: Rādi mums Tēvu?”” (Jāņa 14: 7-9)

Bībele ir ļoti interesanta grāmata. Tajā mēs atrodam visdažādākos literāros žanrus, kas lasītājam dod visaptverošu skatījumu, kā Dievs ir centies ar praviešu starpniecību mūs bagātināt atziņās, emocionāli pacelt, ierosināt uz dziļāku domāšanu. Bībelē ir stāsti par ievērojamām personām, viņu dzīves piedzīvojumiem, par tautām un to likteņiem. Bībelē varam lasīt dzeju, prozu, līdzības, pamācības praktiskai un ticības dzīvei. Bībeles atsevišķo grāmatu autoru darbus lasot un tajos iedziļinoties, redzam apbrīnojamo Bībeles Autoru – Dievu. Visa Bībele ir kā saskanīgs un harmonisks orķestra skanējums, ko ir vērts jo bieži klausīties. Jēzus ir mūsu vienīgais Glābējs. Viņš ir Bībeles un visu tās pamatmācību centrs, saturs un piepildītājs.

3. Bībele atklāj, ka vienīgi Dievs spēj gadsimtiem uz priekšu paziņot, kas notiks nākotnē un arī to piepildīt.

„Atcerieties, kas bijis kopš senlaikiem, jo Es esmu Dievs un cita nav, Dievs! – nav cita bez Manis! Es jau sākumā teicu, kas notiks beigās, jau kopš senlaikiem to, kas vēl nav darīts! Teicu: Mans nodoms piepildīsies, visu, ko gribu, Es darīšu!” (Jesajas 46: 9-10). Ļoti bieži cilvēki aizmirst tik svarīgas lietas, par kurām ir rakstīts Bībeles vēsturē. Nezināt vēsturi un tās notikumus Bībelē ir liels zaudējums, kas rada nedrošību par nākotni.

Kurš no nekristīgo lielo reliģiju dieviem vai to vadītājiem var līdzināties ar Bībeles Dievu pravietojumu piepildīšanā? Nevienš to nav spējis.

Brīnišķa liecība par vareno Dievu ir aprakstīta Dāniela grāmatā. Lasot Dāniela grāmatas otro nodaļu, ieraugam mūsu zemes vēstures un tās noslēguma aprakstu. Vēsture apstiprina šo četru lielo impēriju pastāvēšanu un to krišanu. 600 gadus pirms Kristus Dieva pravietis Dāniels precīzi apraksta četru lielo impēriju rašanos un savstarpējo nomaiņu (Babilonija, Medo-Persija, Grieķija un Roma).

Mēs redzam šodien savā acu priekšā, kādas pūles tiek pieliktas, lai bijušās Romas sadalītās valstis apvienotu spēcīgā Eiropā. Bībele ziņo, ka tā nepastāvēs. Turpretī ir gaidāma Kristus otrā atnākšana godībā. Viņš uzcelš mūžīgo taisnības un godības valstību. Neko tādu nepiedāvā Bībeli neatzīstošās reliģijas.

Dieva uzticīgais pravietis Dāniels vareņās Babilonijas valdniekam Nebukadneceram svinīgi paziņo: „Šo ķēniņu laikā Debesu Dievs cels valsti, kas nekad netiks izpostīta – šī valsts netiks atstāta citiem ļaudīm, tā dragās un nobeigs visas citas valstis, bet pati būs mūžīga! Tādēļ tu redzēji, ka akmens, kuru neviens netika pagrūdis, atšķēlās no kalna un sadragāja dzelzi, mālu, sudrabu un zeltu, – tā lielais Dievs ķēniņam dara zināmu, kas notiks turpmāk. Īsts ir sapnis un patiesss tā skaidrojums.” (Dan. 2 : 44-45).

Kāpēc vareņajam ķēniņam tas viss bija jāzina? Nepārprotami, ka Dievs vēlējās, lai ķēniņš toreiz un visi tai laikā dzīvojošie uzzinātu, ka Dāniela Dievs ir patiesss, lielāks par visiem citiem dieviem, kurš zina un atklāj nākotnes noslēpumus. Vēl vairāk – Dievs vēlējās, lai kā toreiz, tā arī šodien visi pazemotos Viņa priekšā un atgrieztos. Dievs neatstāj nevienu iespēju neizmantotu, lai tas tiešām piepildītos.

Dāniela 4.nodaļa atklāj, kam ir jānotiek ar cilvēku, lai viņa grēka aptumšotais prāts tiktu apgaismots un viņš patiesi ieraudzītu Dievu. Ievēribas cienīgi ir Nebukadnecera vārdi: „Kad šis laiks beidzās, es, Nebukadnecers, pacēlu savu skatu uz debesīm un atgriezās mans prāts: „Visaugsto es godināju, Viņš dzīvo mūžīgi! To slavēju un teicu, jo Viņš valda! Viņa vara ir mūžīga, Viņa valsts paliek uz audžu audzēm! Visi, kas mīt uz zemes, ir nieks! Ar debesu pulkiem un zemes ļaudīm Viņš dara, ko grib! Nav neviena, kas spētu apturēt Viņa roku, kas varētu Viņam teikt: ko Tu dari?”” (Dan. 4: 31-32)

Cik ļoti svarīgi ir “pacelt skatu uz debesīm”, meklēt Dieva žēlastību, iegūt piedošanu un brīvību no visiem grēka radītiem pazemojumiem un ciešanām! Tādiem cilvēkiem pieder Dieva mūžīgā Valstība.

Es no sirds vēlos vēl jo vairāk iepazīt šo brīnišķīgo, mūžīgi pastāvošo un cilvēkus spēcīgi uzrunājošo Grāmatu – Bībeli. Tās nepārspējamā vērtība nezūd arī 21. gadsimtā, jo tās Autors ir mūžīgais, mūs tik ļoti mīlošais Dievs.

Es novēlu katram lasītājam personīgi veltīt vislielāko uzmanību tik ietekmīgai grāmatai, kuras pārveidojošo iespaidu varam atrast civilizācijas vēsturē, kultūrā, sociālajās reformās un cilvēku savstarpējās attiecībās. Pateicība Dievam un Viņa Vārdam Bībelei, kas vadīja Dieva Gara ietekmētus cilvēkus visos šajos procesos!

Intervēja:
Tatjana Tomšone

ATVĒRTI DRAUDZĪBAI

2. aprīļa rītā Siguldas draudze dievkalpojumā ieraudzīja melnādainu brāli. Viņš neslēpa prieku, ka ir sameklējis pilsētā adventistu dievnamu. Misijas ziņās uzzinājām ne tikai par Āfriku, kur viņš ir dzimis, bet arī par Norvēģiju, kur viņš dzīvo jau 17 gadus. Jonas Kossi Singo labprāt arī piekrita intervijai „Adventes Vēstīm”.

Kā Jūs nokļuvāt šeit, Latvijā?

Mana sieva atrodas Siguldas slimnīcā. Viņai ir problēmas ar pārāk lielu svaru. Viņa ir izmantojusi dažādas metodes, lai ar to cīnītos, taču tās nav nesušas sekmes. Tad viņai ieteica ārstēšanos jūsu slimnīcā.

Latvijā?

Jā, Latvijā.

No Norvēģijas?

No Norvēģijas. Norvēģijā ir firma, kas palīdz sameklēt nepieciešamo ārstniecības iestādi. Un Latvijā šāda veida

ārstēšana ir krietni lētāka nekā Norvēģijā.

Vai bija piedāvāta arī kāda cita alternatīva?

Īsti nezinu. Taču zinu, ka daudzi no Norvēģijas dodas uz Latviju un īpaši uz Siguldu ārstēties.

Vai šī ir pirmā reize, kad esat Latvijā?

Jā, pirmā reize. Arī sievai.

Un kādi ir iespaidi?

Ļoti skaista vieta. Jūs neesat pārāk

atvērti savstarpējās attiecībās, taču skaistā daba, cik te viss ir tīrs, un arī standarti, kādus uzturat, ir ļoti iespaidīgi. Un, runājot arī par savstarpējām attiecībām, es biju ļoti pozitīvā nozīmē pārsteigts, kad ienācu dievnamā. Tāda sajūta, ka jūs esat perfekti cilvēki, kuru vidū man gribas atrasties.

Jūs misijas ziņās stāstījāt, ka pirms 17 gadiem pārcēlāties no Āfrikas un Norvēģiju. Kā Jūs tur nokļuvāt?

Es esmu dzimis un audzis adventistu ģimenē Tanzānijā. Mans vectēvs bija pirmais melnādainais adventistu mā-

cītājs mūsu apvidū. Kad es biju bērns, es sapņoju, ka dzīvē varētu ceļot. Taču mūsu dzīves apstākļi bija nabadzīgi, un tie tobrīd šķita sapņi, kuriem nav lemts piepildīties. Bet Dievs piepilda sapņus!

90. gadu vidū es studēju universitātē Āfrikā, un tur literatūras evaņģēlistiem bija studentu apmaiņas programma ar Norvēģiju, tā es pirmo reizi nokļuvu Norvēģijā. Vairākus gadus es katru vasaru braucu tur kolportēt. 1997. gadā es Norvēģijā satiku meiteni, ar kuru 1998. gadā apprecējos. Un vēl pēc gada pilnībā pārcēlāties uz dzīvi Norvēģijā un tagad dzīvojam tur.

Vai jums ir arī bērni?

Mums ir trīs bērni, 17, 13 un 11 gadus veci.

Vai esat kopš tā laika bijis arī Āfrikā?

Daudzkārt. Mēs cenšamies katru otro gadu aizbraukt uz Āfriku. Tur ir mani brāļi un māsas. Diemžēl mamma un tētis ir jau miruši pirms vairākiem gadiem. Mēs dzīvojam ar cerību, ka tad, kad Jēzus atnāks, mēs atkal satiksiesim.

Ja Jūs salīdzināt draudzi Āfrikā un Eiropā, vai ir kāda atšķirība?

Ir lielas atšķirības un arī, protams, daudz līdzīgā. Atšķirības rodas kultūras dēļ, jo jūs nevarat šķirt kultūru no cilvēkiem. Bet adventisms un kristietība rada līdzīgo, jo mēs pielūdzam Dievu un Jēzu gandrīz vienādi.

Ja runājam par kultūru, tad jāatzīst, ka tā rada ļoti lielas atšķirības. Galvenā un pamanāmākā ir tā, kā mēs izturamies viens pret otru. Āfrikā ir ļoti viegli uzsākt sarunu. Norvēģijā ir krietni lielāka distance starp komforta zonām.

Vai jums, afrikānim, nav pārāk grūti dzīvot Norvēģijā ar šādu kultūru?

Sākumā bija grūti. Kad es sāku dzīvot Norvēģijā, lielākās grūtības sagādāja valoda. Jo tur viss notiek norvēģu valodā. Tā kā es labi pratu angļu valodu, tad vienmēr varēju atrast kādu, kurš spēja mani iztulkot. Arī ar sievu es sākotnēji sarunājos angļu valodā. Kad bijām pieņēmuši lēmumu dzīvot Norvēģijā, es nolēmu iemācīties norvēģu valodu tik ātri, cik vien tas iespējams. Es arī gribēju mācīties un iegūt profesiju. Tādēļ man bija šāds stimulds. Un kad es arvien vairāk spēju komunicēt

ar vietējiem viņu valodā, arī attiecības sāka veidoties labākas.

Ko jūs tagad darāt?

Es strādāju loģistikā.

Un ar kolportāžu vairs nenodarbojaties?

Ir pagājuši daudzi gadi, kopš es to nedaru. Tagad es esmu draudzes vecākais un arī Ceļa meklētāju vadītājs jauniešiem. Es arī vadu sabatskolu. Savukārt uzrunāt ārpus draudzes cilvēkus lielākoties cenšamies, iesaistoties palīdzības organizācijas ADRA aktivitātēs. Kad mēs ejam ārpus draudzes, tad mēs ņemam līdzi dažādas noderīgas lietas un arī grāmatas, un tās tad dodam cilvēkiem.

Kad šogad Ģenerālkonferences sesijā tika lemts par sieviešu ordinācijas atļaušanu, atšķirīga bija Eiropas – Ziemeļamerikas un, piemēram, Āfrikas adventistu nostāja. Ko jūs, būdams adventists gan Āfrikā, gan Eiropā, tagad domājat par to?

Sieviešu ordinācijas jautājums ir raisījis lielu opozīciju, īpaši adventistos Āfrikā. Un tam iemesls ir kultūras atšķirības. Es personiski gan nejūtu, ka man kultūra šajā ziņā traucētu. Man pašam nav nekādu iebilžu pret to, ja sievieti ordinē. Es arī cenšos ņemt vērā Bībeli, lūkoties, ko tā saka par sieviešu ordināciju, kā ordinācijas tradīcija ir veidojusies un kāpēc mums tā rada tādas emocijas. Es saprotu, ka ordinācija nav vajadzīga, ja mēs darām Dieva darbu. Piemēram, es esmu otrais draudzes vecākais. Pirmā draudzes vecākā, kas ir virs manis, ir sieviete. Viņa šo darbu dara ļoti labi, un

man ar to nav nekādu problēmu. Jo, kā es redzu, vissvarīgākais ir tas, vai es daru to, ko Dievs man uzticējis.

Kad es lūkojos atpakaļ adventisma vēsturē, tad redzu, ka Elena Vaita, kuru mēs tik daudz citējam un vērtējam, bija sieviete. Un kad es palūkojos vēl vairāk atpakaļ, pirms viņas šim darbam tika aicināts vīrietis, bet viņš negribēja to darīt. Tāpēc es neredzu iemeslu, kādēļ sievietes nevar būt ordinētas vai darīt līdzvērtīgi to pašu darbu, ko dara vīrieši.

Norvēģijas adventisti tagad ir pieņēmuši lēmumu atteikties no ordinācijas vispār un vairs neordinēt ne sievietes, ne vīriešus mācītāja amatam.

Jā, pie tāda lēmuma viņi ir nonākuši. Draudzes vadībai, pieņemot lēmumus, nākas rēķināties ar dažādiem aspektiem: ar kultūras īpatnībām, doktrinālo izpratni, garīgo vadību un to, cik tālu cilvēki ir gatavi doties. Nu jau daudzus gadus dzīvojot Norvēģijā, esmu sapratis, ka šeit šis jautājums gandrīz vairs nav aktuāls: sievietes un vīrieši tiek uzskatīti kā absolūti vienlīdzīgi. Tāpēc arī tāds lēmums.

Mēs regulāri dzirdam, ka Āfrikā cilvēki ir atvērti Evaņģēlija vēstij. Notiek kristības, cilvēki atsaucas. Eiropā draudze gandrīz neaug. Skatīti ir līdzīgi daudzus gadus. Kā, jūsuprāt, aizsniegt vairāk cilvēku un pastāstīt viņiem par Jēzu?

Kad es dzīvoju Tanzānijā un pēc tam Kenijā, es ar saviem draugiem, draudzes locekļiem, visdažādākajiem cilvēkiem daudz runāju. Mēs esam pieraduši pastāvīgi savā starpā komunicēt. Tur tas notiek daudz atvērtāk un vieglāk nekā Eiropā. Es varu iekāpt Norvēģijā autobusā un braukt 200 kilometrus un ne ar vienu nesusveicināties, pat ar to, kuram sēžu līdzās. Tas nekad tā nenotiek Āfrikā. Tiklīdz jūs tur iekāpjat autobusā, sākas sarunas, un tur cilvēki brīvi runā par visu. Drīz vien sāktos sarunas par Jēzus otro atnākšanu vai jebkādiem citiem jautājumiem. Sabiedrības atvērtība ir ļoti svarīga, lai kādu varētu uzaicināt arī uz draudzi.

Tāpat jūs novēlat mums būt atvērtākiem un draudzīgākiem?

Pilnīgi noteikti. Un vērtēt to, kas mums ir. Tā lai citi cilvēki, mūs redzot, to pamanītu un domātu, kas gan viņiem ir tik vērtīgs un labs!

Intervēja
Jana Kuzmenkova

LŪGŠANU DIENU IEGUVUMI

19. marts bija vispasaules jauniešu diena, kas ievadīja arī jauniešu lūgšanu nedēļu no 20.-26. martam. Arī Latvijā jaunieši draudzēs aktīvi darbojās, rīkodami dažādus evaņģelizācijas pasākumus tieši jauniešu dienā, kā arī paši sanākdami kopā vēlāk visas nedēļas garumā, lai stiprinātu viens otru un kopīgi lasītu un lūgtu. Kā Dievs ir atklājies, ko tieši jaunieši darīja un kā personīgi viņi izjuta Dievu šajā laikā?

Paula Roznere,
Rīgas pirmā draudze

Jauniešu dienā mēs, Rīgas 1. draudzes jaunieši, viesojāmies Salacgrīvā. Piedalījāmies dievkalpojumā Salacgrīvas jaunatnes iniciatīvu centrā “Bāka” ar dziesmām. “Bāka” galvenokārt bija sapulcējušies cilvēki, kuri nav kristieši, tāpēc tā bija lieliska iespēja stāstīt viņiem par Jēzu, uzrunāt viņus ar dziesmām. Pēc dievkalpojuma devāmies uz pansionātu “Brīze”, kur arī dziedājām un iepriecinājām pansionāta iemītniekus ar mazām dāvanīnām, kā arī aprunājāmies individuāli ar tiem, kuri vēlējās. Vakarā devāmies uz Zvejniekciemu, kur jautri pavadījām laiku kopā, spēlējot dažādas spēles. Noteikti jāsaka paldies Salacgrīvas draudzes mācītājam Dagnijai Lapai un Rīgas 1. draudzes jauniešu vadītājai Helēnai Zariņai par to, ka palīdzēja organizēt Jauniešu dienas aktivitātes. Man personīgi Jauniešu diena ļāva ieraudzīt, cik daudz ir cilvēku, kuriem es varu palīdzēt, gan stāstot par Jēzu, gan vienkārši parunājoties un palīdzot praktiski. Jauniešu diena bija arī iespēja pavadīt

laiku kopā ar jauniešiem, un jau atkal es saprotu to, cik viņi ir lieliski draugi un arī atbalsts. Ar nepacietību gaidu nākamā Jauniešu dienu!

Darina Kroitore,
Daugavpils draudze

“Jēzus”, “nepieciešamība”, “aktualitāte” – trīs vārdi, ar kuriem varētu raksturot jauniešu nedēļas lasījumus. Esmu pateicīga Dievam par to, ka Viņš izlej savu gaismu no daudz jaunām pusēm. Šī nedēļa bija īpaša gan man pašai, gan visiem mūsu jauniešiem. Patiesi, lūgšanu nedēļas lasījumos pavisam no jaunas, citādas puses ir atklātas vairākas fundamentālas patiesības, pie kurām mēs kā adventisti esam visai pieraduši. Tie atklāja problēmu, ka bieži, zinot patiesību, mēs cenšamies pierādīt to ar mūsu doktrīnu palīdzību, kuras ir ļoti svarīgas, bet mēs aizmirstam, ka mūsu galvenais pierādījums ir mūsu Pestītājs Jēzus Kristus, un visas doktrīnas tikai atklāj Viņa rūpes par mums, Viņa rakstura skaistumu, Viņa mīlestību un žēlastību. Visi temati bija ļoti svarīgi un izraisīja

daudz jaunu domu un pārdomu. Slava Dievam par to, ka mums, Daugavpils jauniešiem, bija brīnišķa iespēja katru dienu kopā lasīt interesantos lasījumus, dalīties ar viedokļiem, piepildīties garīgi kā klātienē, tā arī ar skaipu konferenču palīdzību. Domāju, ka ikviens atklāja kaut ko jaunu šajā nedēļā.

Mēs nedzīvojam vienkāršā laikā. Ir tūkstošiem ceļu, un uz ikvienu no mums kā uz saviem bērniem, kā uz savu tautu, kurai atklāta patiesība, palaujas pats Visuma Radītājs. Tā vienlaicīgi ir liela priekšrocība, bet arī milzīga atbildība. Tieši no tā, kā mēs atklāsim Dieva raksturu un Viņa patiesību, ir atkarīga tava drauga, kaimiņa, tuvinieka un miljoniem cilvēku mums apkārt glābšana. Es ticu, ka šī lūgšanu nedēļa nepagāja bez augliem, un ja es un tu atlausim Svētajam Garam darboties mūsu dzīvē, tad Viņš dos mums spēku un drosmi parādīt bezgalīgo Dieva mīlestību šai pasaulei.

Marina Pacukeviča,
Cēsu draudze

Man pēc jauniešu lūgšanas nedēļas

lasījumiem visspilgtākie vārdi ir mīlestība, patiesība un kristīga dzīve. Es domāju, ka ir iespējams ikdienā veikt mīlestības darbus, ja mēs esam savienoti ar mīlestības Avotu.

Mums vajadzētu neatlaidīgāk raudzīties uz Jēzu, tad mūs piepildīs dziļa mīlestība pret cilvēkiem, kuriem ir nepieciešama palīdzība. Varbūt tie nebūs lieli darbi mūsu izpratnē, bet kādam var palīdzēt arī mūsu lūgšanas par viņu un sadraudzība.

Mums visiem jāmācās, kā uzticīgāk izmantot izdevības, kas tik bieži paveras mūsu ceļā, lai ienestu gaismu un cerību citu cilvēku dzīvē. Ja mēs būsim egocentriski noskaņoti, tad palaidīsim garām neskaitāmas iespējas veikt mīlestības darbus. Mums visos apstākļos vajadzētu sev jautāt: "Ko es varētu darīt, lai palīdzētu citiem?" Ja tā būs mana patiesa vēlme, tad Dievs noteikti sniegs iespējas veikt labus darbus.

Es domāju, ka Dievs katram ir sagādājis prieka iespēju. Šo prieku sniedz līdzjūtīgie vārdi, labi darbi, nesavtīga rīcība, palīdzot apkārtējiem. Ja mēs tā dzīvosim, atstārojot Kristus gaismu, tad mēs varēsim ienest kāda cilvēka dzīvē varbūt pavisam nelielu cerības gaismīņu, kas palīdzēs viņam grūtos dzīves apstākļos.

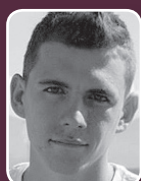

Ieva Birziņa,
Cēsu draudze

Prieks, jauni atklājumi un sadraudzība ir vārdi, kuros varētu raksturot jauniešu lūgšanu nedēļas būtību. Jā, šajā lūgšanu nedēļā es sajutu Dieva klātbūtni. Manuprāt, jauniešu lasījums bija ļoti iedvesmojošs, un par sevi es tiešām varu teikt, ka caur to es iepazīnu Dievu vairāk un dziļāk. Un man likās pārsteidzoši un brīnišķīgi, ka Bībeles doktrīnu mērķis ir mūs iepazīstināt ar Dieva raksturu un būtību.

Domājot par to, kā Dievs ir bijis klāt šajā nedēļā, tas man liek atcerēties pašu pirmo dienu – Globālo Jauniešu dienu. Pēc jauniešu dievkalpojuma, mēs –Cēsu draudzes jaunieši - palikām dievnamā uz kopīgu pēcpusdienu –pusdienām, sarunām, lasījumu. Bet mums bija plāns pēc visa doties ārā ielās un iepriecināt cilvēkus ar pavasarīgiem sveicieniem – pūpoliem un ielūgumu uz Lielās piektdienas koncertu mūsu draudzē. Bet laikapstākļi mūs neiedrošināja to darīt, tieši pretēji, bija sācies

putenis. Mēs domājām, ko darīt, jo bija maz cerību, ka cilvēki būs ārā šādā laikā, daudziem zuda arī vēlme doties laukā. Tomēr pirms sākām lasīt jauniešu lasījumu, mēs lūdzām Dievu par to, lai Dievs nokārto visu ar laikapstākļiem, lai dod cilvēkiem gribu nākt ārā un lai Viņš dodas mums pats pa priekšu, visu sagatavodams vislabākajā kārtībā. Un Viņš kā mūsu Draugs un stiprais Dievs par visu parūpējās! Jauniešu lūgšanu lasījums bija pietiekoši garš, lai putenis norimtos. Un, kad mēs gājām ārā, pat nedaudz uzspīdēja saulīte, daba izskatījās brīnišķīgi balta, un cilvēki bija ārā, lai priecātos par brīnišķīgajiem skatiem. Mēs varējām izdalīt visu plānoto, un cilvēki bija patiesi priecīgi saņemt šādus pavasara sveicienus. Manuprāt, tas jau arī bija Jauniešu dienas mērķis –iepriecināt un uzrunāt mums apkārtējos, un pašiem iet ciešāk kopā ar Dievu.

Sentis Geide,
Rīgas pirmā draudze

Jauniešu lūgšanu nedēļa pirms trim gadiem manī personīgi neraisīja nekādu interesi. Lūgšanas manā ikdienā neaizņēma īpašu vietu, tādēļ neuzskatīju, ka man būtu vajadzība piedalīties šajā kalpošanā. Nevēlējos dalīties savās problēmās un izrādīt tās citiem. Laikam ritot uz priekšu, pamazām sāku iesaistīties draudzes jauniešu darbībā. Gads kalpošanā pagāja ļoti strauji.

Tuvojoties nākamā gada jauniešu lūgšanu nedēļai, parunāju ar dažiem jauniešiem, lai noskaidrotu, kāds ir ieguvums no šīs kalpošanas. Saņēmu ļoti pārsteidzošas atbildes, kas mani šokēja. Pienākot Lūgšanu nedēļai, es ne tikai vēlējos piedalīties, bet uzņēmos arī koordinēšanas lomu šajā kalpošanā. Katru vakaru pulcējāmies kopā. Pētot lūgšanas nedēļas materiālu, raisījās vairākas pārdomas, kas veicināja diskusijas. Atminos, ka pavadījām divas, pat trīs stundas kopā, jo laiks skrēja ļoti ātri. Šajos vakaros pirmo reizi sajutu spēcīgu Svētā Gara vadību un klātbūtni. Tas bija īpašs laiks manā dzīvē, jo redzēju, ka, ieslīgstot nedēļas rutīnā, esmu pilnībā pazaudējis Dievu. Šai nedēļai noslēdzoties, sapratām, ka vēlamies arī turpmāk tikties un kopīgi pētīt Rakstus. Mēs nolēmām izveidot mazo grupu, kas turpina darboties.

Arī šī gada jauniešu lūgšanu nedēļu gaidīju ar nepacietību. Materiāls bija

īpašs, jo pētījām adventistu Bībeles doktrīnas. Tas palīdzēja mums atsvaidināt mūsu attiecības ar Dievu un parādīja, cik liels un varens Viņš ir. Dievam rūp un Viņš ir klāt mūsu dzīves pat visnecīgākajās lietās. Šie vakari bija sadraudzības pilni, jo pulcējāmies ne tikai no mūsu draudzes. Kopīgi vienojāmies savās vajadzībās un arī pateicībās, par kurām aizlūdzām. Kopumā šī nedēļa bija ļoti vērtīga personīgo attiecību ar Dievu atsvaidināšanā – atkal sajaut Viņa varenību.

Deniss Sņetkovs,
Daugavpils draudze

Uzskatu, ka Jauniešu dienas temats „Dzīvā svētruna” ir ārkārtīgi aktuāls mums šodien. Vārds „dzīvā” vērs mūsu domas uz to, ka mūsu sludināmai vēstij šai pasaulei jābūt īstenotai darbos. „Dzīvā svētruna” apkārtējiem – tie esam mēs paši, mūsu dzīve, mūsu attieksme pret tuvāko, mūsu mīlestība pret Dievu. Kopumā tas spēj ārkārtīgi iespaidot cilvēku prātus un sirdis vairāk un spēcīgāk nekā tūkstoš vārdu.

Es zinu, par ko stāstu, jo pats esmu no neticīgas ģimenes. Sākumā mēģināju „uzspiest” saviem tuviniekiem patiesību, bet nonācu vienīgi pie vilšanās. Ar laiku Kungs man atklāja, ka vislabākā svētruna manai ģimenei esmu es pats un mana mīlestība pret viņiem.

Līdzīgi ir ar apkārtējiem cilvēkiem. Kamēr neiemācīsimies kalpot tuvākajam un kalpot ar mīlestību, nekas mūsu apkārtējiem pats no sevis neizmaiņīsies. Katru dienu mums jāpiepildās no Neizsmeļamā Avota, lai būtu ar ko padalīties ar citiem. Mums kā jauniešiem nav jābaidās kalpot un izmantot visas iespējas mūsu garīgai attīstībai. Skaidrs, ka katram ir savi talanti, bet, tieši gatavojoties dažāda veida kalpošanai, pētot Dieva Vārdu, mēs iegūstam zināšanas, kas palīdzēs mums Dieva darbā. Mūsu palīdzība bezpajumtniekiem, bērniem un pusaudžiem bērnu namos, slimajiem un vājiem cilvēkiem veco ļaužu pansionātos – tas arī ir mūsu misijas lauks, kur mums jābūt par „dzīvā svētrunu”.

Nekad nebaidieties eksperimentēt, jo bailes ir mūsu ienaidnieka ierocis, bet mūsu Kunga ierocis ir mīlestība, pašaieliedzība un vēlēšanās veikt labos darbus.

Trešā radīšanas diena

augu valsts

KRĀ: Čau, brālīt! Kur tu tik ilgi biji?

KRŪ: Ciemojos pie Fredīša. Zini, Fredis bija traki dusmīgs.

KRĀ: Vai tiešām viņam cits nekas nav ko darīt? Par ko tad viņš dusmojās?

KRŪ: Mamma viņam liekot ēst brokoļus!

KRĀ: Nu, un tad? Tie taču ir ļoti garšīgi.

KRŪ: Nē, Frediņam negaršo. Viņš tos necieš ne acu galā. „Tad jau labāk es apēdu kādu kripatu no puķkāposta, nevis šīs zaļās briesmas!” – viņš saka.

Es viņam teicu, ka brokolītis ir puķkāpostam tikpat kā brālēns, bet viņš negrib neko dzirdēt.

KRĀ: Nu ja, tāds pats jau gandrīz ir, tikai drusciņ zaļāks. Bet mēs, Krū, abas ar mammu šodien iesējām redīsiņus un zirņus.

KRŪ: Ļoti labi! Vai, pavisam aizmirsi! Tas tev, māsiņ. Lūdzu.

KRĀ: Ooo! Sniegpulkstenītes! Paldies! Cik jauki smaržo!

KRŪ: Jā, pēc pavasara. Zini, parkā kokiem jau pum-puriņi! Tūlīt no zemes sāks spraukties visādi pavasara brīnumi – puķītes, zālīte –, drīz viss sazaļos un saziēdēs!

mamma: Iedomājieties, ja tā visa nebūtu. Zeme būtu tukša un vientulīga, bez kokiem, puķēm, ziedošiem krūmiem.

KRŪ: Es priecājos, ka Dievs radīja zaļu pasauli!

KRĀ: Pastāsti, mammucīt, kā tas notika.

KRŪ: Man jau liekas, ka tas varētu būt noticis trešajā dienā, tikai kā, ja visur bija ūdens vien?

mamma: Bija pagājušas divas radīšanas dienas, un tiešām visur bija redzams vienīgi bezgalīgs okeāns. Un tad Dievs sacīja, lai saplūst vienkopus ūdeņi, kas ir virs izplatījuma, lai sausa zeme tiktu redzama, un tā notika. Lielais okeāns sāka mutulot un putot. No varenajām svārstībām un vibrēšanas it kā izauga pirmie kontinenti.

KRŪ: Žēl gan, ka to neviens neuzfilmēja! Es būtu gribējis redzēt tik varena spēka darbošanos.

mamma: Kad uzausa rīts, trešā diena, gaisma apgaismoja ne tikai okeānu, bet nu arī lielo zemi. Tā

bija brīnišķīga pasaule. Bija skaidri redzams, ka Dievam ir liels plāns. Viņš neceļ veltīgi. Viņš būvē māju kādam, ko mīl.

KRĀ: Es zinu kam! Cilvēkam Viņš ceļ šo skaisto pasauli!

mamma: Vēl bija rīts. Notika liela zemestrīce. Zeme noslēpumaini pacēlās. Visās malās parādījās salas un krasti. Visur varēja ieraudzīt augstus kalnus, nelielas augstienes un krasta līnijas, bet kaut kā vēl trūka. Lai gan zeme bija apgaismota, tā izskatījās tukša un kaila. Nekur vēl nebija neviena koka un krūma, ne zāles stiebrīņa. Tad atskanēja brīnišķīga balss: „Lai zeme izdod zaļu zāli, stādus, kas nobriedina sēklu, un augļu kokus, kas nes savus augļus un savu sēklu.” Un, lūk, kāda pārmaiņa! Kalnu nogāzes ietērpās krāšņā zaļumā un noklājās ar kokiem un krūmiem. Kāds skaistums laukos! Cik daudz ziedu! Tie izskatījās kā dzīvš paklājs, līdz pat apvārsnim. Tur ziedēja vijolītes, kumelītes, rozes, krizantēmas, lilijas, tulpes. Katram ziedam bija sava smarža un krāsa. Katram augļu kokam savs auglis. Dievs redzēja, ka tas bija labs. „Viņiem tas patiks,” Dievs teica pats pie sevis, – „Es esmu par to pārliecināts.”

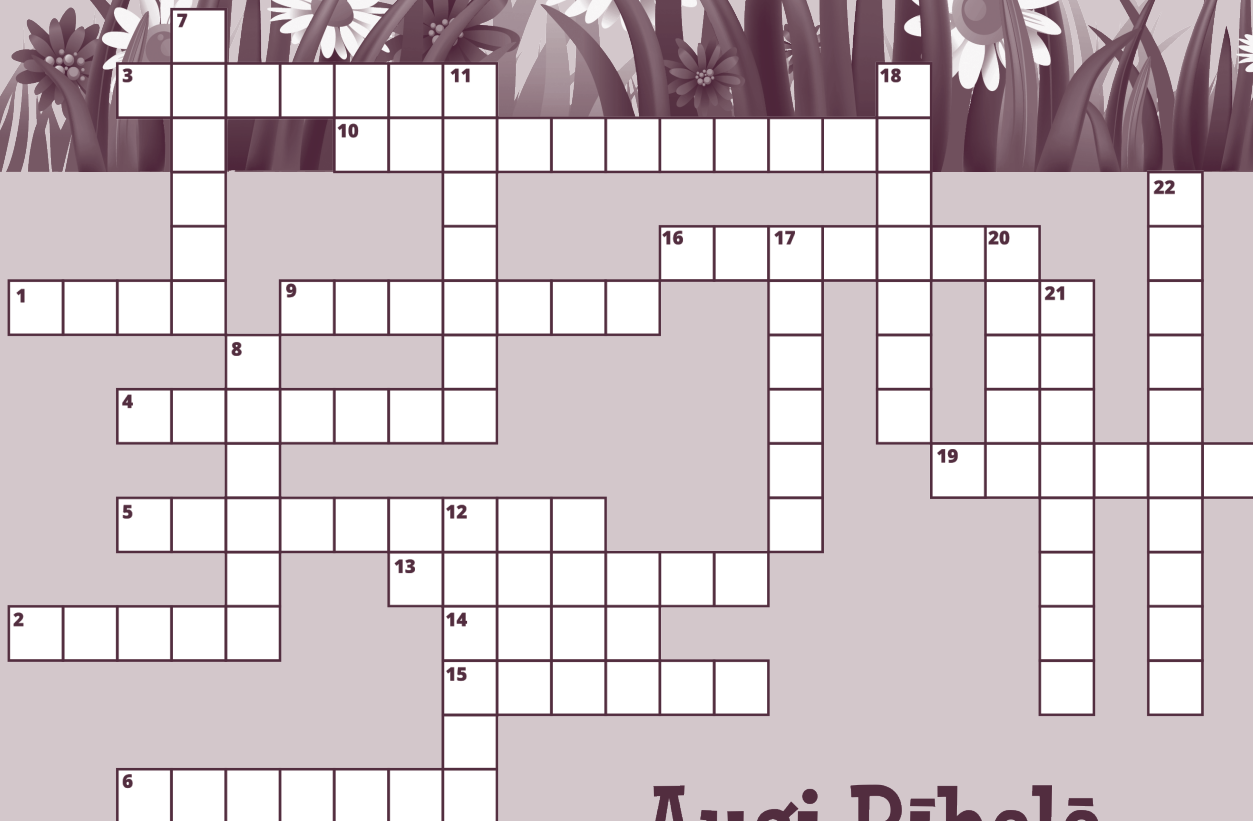
KRĀ: Skaidra lieta, ka patiks! Ne jau tikai cilvēkiem, bet visai dzīvai radībai.

mamma: Radīdams bezgala krāšņo augu valsti, Dievs domāja par kādu, kas šinī brīdī bija vēl tikai Viņa prātā, bet drīz būs dzīva būtne. Dievs bija nodomājis nodot visu skaistumu, mīlestību, veselību un bagātību, kas mirdzēja zālē un ziedos, visu jaunās pasaules vareņību un lielumu cilvēkam, lai darītu viņu laimīgu. Zeme bija gandrīz sagatavota viņam. Vēl vajadzēja pabeigt dažas lietas. Un tapa vakars un rīts – trešā diena.

KRŪ: Lieliska diena! Paldies Dievam par šo bagāto dienu un visu, kas tajā uzradās!

KRĀ: Īpaši jau par sīkajām puķu sēkliņām, no kurām izaug tik brīnumaini un skaisti ziedi!

mamma: Uz katras puķes, augļa, odziņas vai smilgas ir lasāms draudzīgs DIEVA sveiciens: „ES tevi mīlu.”

Augi Bībelē

1. Tas Kungs tā man sacīja: "Ej un pērc sev _____ jostu un apjoz ar to savus gurnus, bet sargi to no ūdens!" (Jer. 13:1)
2. Mācieties līdzību no _____ koka. Kad viņa zaros jau pumpuri metas un lapas plaukst, tad jūs zināt, ka vasara ir tuvu klāt. (Mat. 24:32)
3. Vai jums, rakstu mācītāji un farizeji, jūs liekuļi! Jo jūs dodat desmito tiesu no mētrām, dillēm un _____ un atstājat bez ievēribas svarīgāko bauslībā: tiesu, žēlastību un ticību. Šo jums bija darīt un to neatstāt. (Mat. 23:23)
4. Viņš darināja arī kvēpināmo altāri no _____ koka. (2.Moz. 37:25)
5. Un Israēla nams sauca to vielu - manna. Tā bija balta kā _____ sēkliņas un pēc garšas kā plāceņi ar medu. (2.Moz. 16:31)
6. Tam vēteklis rokā, un Viņš tīrīs Savu klonu, un Viņš sakrās Savus _____ klētī, bet pelavas sadedzinās ar neizdzēšamu uguni." (Mat. 3:12)
7. "Vai tad jums ir pienācis laiks, lai jūs dzīvotu ar _____ koku plāksnēm grezni izrotātos namos, bet šim namam ir jāstāv drupās pamestam? (Hag. 1:4)
8. Tie plūc sev balandas un _____ zem dadžiem, un tuksneša krūma sakne tiem ir viņu dienīškā barība. (Ījaba 30:4)
9. Kā _____ graudiņš, kas zemē sēts, ir mazākais no visām sēklām virs zemes. (Mark. 4:31)
10. Zelta zvārguļi un _____ lai pamīšus būtu visapkārt pie apmetņa apakšmalas. (2.Moz. 28:34)
11. Ikvienam zaram lai ir trīs kausiņi, līdzīgi _____ ziediem, trīs bumbuļi un trīs ziedi; (2.Moz. 25:33)
12. _____ taču nekuļ ar kuļamo velti, nedz ķimenes ar kuļamo ratu, bet dilles kuļ ar spriguli un ķimenes izsīt ar kulstīklu. (Jes. 28:27)
13. Bet Tas Kungs sacīja: "Tev sāp sirds par _____ stādu, gar kuru tu nemaz nebiji pūlējies, kuru tu nebiji izaudzējis, kas vienā naktī tapa un vienā naktī bija atkal pagalam. (Jon. 4:10)
14. Bet Jēkabs deva Ēsavam maizi un _____ virumu, un tas ēda un dzēra un cēlās un aizgāja. Tā Ēsavs nicināja savu pirmdzimtību. (1.Moz. 25:34)
15. _____ krūmi rada viņam patvērumu ar savu ēnaino jumtu, un visapkārt tam ir upmalas kārkli. (Īj. 40:22)
16. Un Ābrāms cēla teltis, gāja un apmetās pie Mamres _____ Hebronā; un viņš uzcēla tur altāri Tam Kungam. (1.Moz. 13:18)
17. Tad balodis atgriezās tā ap vakara laiku, un redzi, noplūkta _____ lapa bija viņa knābī, un Noa tūdaļ noprata, ka ūdeņi zemes virsū bija noskrējuši. (1.Moz. 8:11)
18. Ņemiet vērā _____, kas ne vērpj, ne auž. Bet Es jums saku: pat Salamans visā savā greznumā nav bijis tā apģērbs kā viena no tām. (Lūk. 12:27)
19. Mēs atceramies tās zivis, ko mēs Ēģiptes zemē par velti ēdām, _____, melones, lokus, sīpolus un ķiplokus. (4.Moz. 11:5)
20. "Šeit ir kāds zēns, tam ir piecas _____ maizes un divi zivis; bet kas tas ir tik daudz ļaudīm?" (Jņ. 6:9)
21. Ērkšķu vietā uzaugs _____, dadžu vietā mirtes. Un tas būs Tam Kungam par slavu un par mūžīgi paliekamu zīmi. (Jes. 55:13)
22. Un tie nonāca līdž Ešcolas upei un tur nogrieza vienu _____ stīgu ar vīnogu ķekaru, un to nesa divi, uzvēruši uz nesamās kārts, (4.Moz. 13:23)

Intervēja:
Konstantīns Reznikovs

Adventistu senioru nams “ZILAISKALNS”

Pēc vairāku gadu pašizliedzīga darba un ziedošanās, 2016. gada 15. maijā pl. 14:00 durvis vērš senioru nams “Zilaiskalns”, kurš atrodas Kocēnu novada Zilākalna ciematā, Kultūras ielā 9a. Kā tapis senioru nama projekts, kā un kādus cilvēkus Dievs ir aicinājis senioru nama darbības pirmajā posmā, kā arī ko piedāvās senioru nams saviem iemītniekiem – par to šajā rakstā.

Vitālij, vai vari pastāstīt nedaudz par senioru nama tapšanas vēsturi?

2003. gadā, ar mērķi paplašināt bērnu dienas centra darbību, pašvaldība piešķīra biedrībai “Reach International” nepabeigtas celtniecības objektu. Laiks gāja uz priekšu, saviem spēkiem izdevās sakārtot ēku līdz tādām stāvoklim, lai tā netiktu bojāta (ielikti logi, apkure, ventilācija, jumts). Bērnu centra apmeklējošie bērni izauga, Zilākalna ciematā izveidojās draudzes grupa, daudzi iedzīvotāji mainīja savus ieradumus. Vajadzība pēc bērnu krīzes centra šajā vietā zaudēja aktualitāti, un sāku domāt – kā būtu lietderīgi izmantot šo ēku?

Prātā nāca Rakstu vieta no Jesajas 46:4: “Arī līdz jūsu vecuma dienām Es palikšu tas pats, Es jūs nesīšu, kamēr jūs paliksiet sirmi. To Es darīju līdz šim, un arī turpmāk Es to jums darīšu, Es jūs nesīšu un jūs izglābsu.”

Tā nama būvniecība turpinājās ar jaunu nākotnes mērķi – senioru nams, kurā valdītu kristīga vide un principi, un šis Jesajas grāmatas apsolījums varētu rast piepildījumu tieši šajā vietā.

Ko Tu vēlētos pateikt par laiku no idejas rašanās līdz senioru nama durvju atvēršanas brīdim?

Paldies Dievam, ka bija cilvēki, kuri atbalstīja šo ideju, sniedza iedrošinājumu un uzmundrinājumu.

Daudz ko nozīmēja Zviedrijas draugu atbalsts (Svens Olovs un Astrīda, Britt Marija un Irjo, Rūde un Elsijs, Kenets un citi, kurus visus nevaru uzskaitīt). Šie cittautieši pašizliedzīgi turpināja atbalstīt būvniecības procesu ar saviem ziedojumiem, vizītēm katrus divus mēnešus. Tieši šo zviedru draugu atbalsts bija ļoti nozīmīgs, pastāvējis pulss, kurš neļāva man nolaist rokas. Jo atzišos godīgi – nereti nācās piedzīvot arī ticības pārbaudi, kad līdzekļi beidzās, vai arī dzirdot pašu Latvijas brāļu un māsu neticību, kritiku, pat nosodījumu.

Brīžos, kad pārņēma bezcerība, lūdzu Dievam, lai Viņš iejaucas un norāda, ja šis projekts nav Viņam tīkams, bet Dievs vadīja šo procesu. Tas notika lēnām, tomēr ļoti noteikti un skaidri. Tā, vienā no reizēm, kad beidzās nauda, stāvēju uz prāmja klāja un devos uz Zviedriju nopelnīt. Skatījos jūras dzelmju ūdeņos, kad ieskanējās telefona zvans. Atskanēja Vijas Leimanes balss: “Vai brālis Vitālijs? Jūs būvējat pansionātu?” Atbildēju apstiprinoši.

“Es lūdzu par jums ļoti stipri, mēs ar vīru esam vientuļi un ļoti vēlētos tur dzīvot. Es vēlos atbalstīt šo darbu ar to, kas man ir – esmu sakrājusi 400 dolārus, kurus ziedošu šim projektam. Ja arī mēs nenodzīvosim līdz atklāšanai, lai citiem brāļiem un māsām būtu iespēja dzīvot kristīgā vidē un izrauties no vientuļības!”

Es nepazīnu šo sievieti, bet Dievs viņu atsūtīja īstajā brīdī. Tā notika arī citas reizes, kad saņēmu šādus uzmundrinājuma zvanus. Es nepazīnu šos cilvēkus, bet Dievs pazina. Tāda bija arī māsa Līva Priedīņa, kura enerģiski uzmundrināja.

Liels atbalsts bija arī koris “Adventus” ar tās vadītājas Lindas Reznikovas ģimeni. Šis koris pēdējo sešu gadu laikā trīs reizes viesojās Zviedrijā ar koncertprogrammu, lai sniegtu pateicību Zviedrijas ziedotājiem. Bet Dievs darīja brīnumus – kora koncertu laikā tika savākti iespaidīgi ziedojumi senioru nama celtniecībai, īpaši pēdējās vizītes laikā 2015. gadā.

Ir daudzi cilvēki, kuriem vēl vēlos pateikties – par lūgšanām, iedrošinošiem vārdiem, paveiktajiem darbiem celtniecībā, ziedojumiem un cita veida finansālu un materiālu palīdzību! Šie 12 būvniecības gadi atklāja vienu – Dievs

spēj realizēt visas lietas, Viņam ir iespējamas lietas, kuras mums cilvēciņi nav paceļamas! Slava Dievam par to!

Dzirdēju, ka pārsteiguma zvani nebeidzās! Tu stāstīji par kādu zvanu no Čehijas saistībā ar senioru namu?

Jā, Tev taisnība. Pirms mēneša man piezvanīja kāda sieviete vārdā Valentīna, kura ir baltkrievu tautības, bet pēdējos gadus dzīvo un strādā Čehijā. Viņa bija dzirdējusi par senioru namu kādā lūgšanu grupā, kura notiek, izmantojot Skype saziņu. Sirdī radās interese, kas bija tik spēcīga, ka Valentīna nespēja tai pretoties un jau pēc pāris nedēļām ieradās Latvijā uz nedēļu. Padzīvoja dažas dienas pie manis mājās, parunājās ar manu sievu. Tad aizbrauca uz Zilākalnu, tur vēl pavadīja dažas dienas, kalpojot ar ēst gatavošanu būvniekiem. Braucot prom, šī sieviete apsoliņa noteikti atgriezties uz atklāšanu un palikt uz mēnesi kā brīvprātīgais. Viņai ir pieredze veselīga dzīvesveida jautājumos darbā veselības grupās vingrošanas un fizisko aktivitāšu vadīšanā. Ja viņa jutīsies nodarīta un būs iespējams sakārtot uzturēšanās un darba atļaujas, viņa izteica gatavību atstāt savu jauko dzīvesvietu Čehijā un pārcelties uz pastāvīgu dzīvi un kalpošanu senioru namā.

Sarmīte, Tu esi piekritusi būt par senioru nama direktori. Kas pamudināja Tevi pieņemt šādu lēmumu?

Cilvēcisku apsvērumu dēļ galīgo lēmumu pieņemt nebija viegli. Mūža puse nodzīvota Aizkrauklē. Būtu jāmēro krietns ceļa attālums no manas pašreizējās dzīvesvietas Aizkrauklē līdz jaunajai dzīves un darbavietai Valmieras pusē, jāatstāj iesāktais ADRA brīvprātīgais kalpošanas darbs Aizkrauklē, darbs onkoloģisko pacientu un viņu tuvinieku atbalsta biedrībā „Dzīvības koks” kā Aizkraukles reģionālās nodaļas vadītājai u.c. Kādu laiku biju bez algota darba, un savās lūgšanās Dievam lūdzu, lai man piešķir tādu darbu, kuru strādājot es varētu Viņu pagodināt un būt par svētību līdzcilvēkiem. Lūdza draudzes lūgšanu grupiņa, mani ticības draugi.

Šī gada sākumā saņēmu divus darba piedāvājumus – darbu kādā no Aizkraukles mācību centriem un darbu Zilākalna senioru namā. Kā izvēlēties pareizo, kad esmu visnopietnākās dzīves

izvēļu priekšā, un kāda ir Dieva griba? Lūdzu atbildi Dievam, balstoties uz Viņa apsolījumiem. Ja kādā lietā nepieciešama atbilde no Dieva, tad lūdzu ticībā un nešauboties, un Dievs, kas visu redz jau uz priekšu, atbildēs savā laikā un dos to labāko. Svarīgi ir ne tikai, kā man ir labi, bet lai daru pēc Dieva prāta šajā pasaulē!

Es saņēmu atklāsmi no Dieva, un mana sirds sacīja – noteikti adventistu senioru nams! Kādēļ? Tā ir svētība strādāt šādā vietā, kristīgā senioru namā! Jo kur tad vairāk varēšu runāt, stiprināt, liecināt, kopā aizlūgt ar kādu pagurušo, kuram es varu palīdzēt nostiprināties ticībā vai izvēlēties pareizo ceļu! Tā ir gan liela atbildība, gan fantastiska iespēja NO KUNGA DOTA, lai vari kādiem palīdzēt sagatavoties mūžībai, redzēt Kristu!

Kristīne, Tu galīgo lēmumu darboties senioru namā pieņēmi pavisam nesen. Vai vari, lūdzu, nedaudz par to pastāstīt?

Tas bija pagājušā gada 5. decembris, kad saņēmu no Dieva aicinājumu kalpot Zilākalna pansionātā. Tajā dienā koris “Adventus”, kurā dziedu arī es, uzstājās ar koncertu Baznīcas ielā 12a, Rīgā. Koncerta laikā Vitālijs Prihodjko pastāstīja par senioru nama būvniecības gaitu. Stāstījuma beigās Vitālijs uzdeva klātesošajiem jautājumu: “Varbūt zālē ir kāds, kurš vēlētos kalpot šai pansionātā?” Tajā mirklī manī notika kaut kas neizskaidrojams. Likās, ka sirds salēcās! Un man pēkšņi tapa skaidrs, ka es tā esmu.

Man vienmēr ir patīcis darbs pie veciem cilvēkiem. Esmu nostrādājusi par mūsu palīgu Nacionālā rehabilitācijas centra “Vaivari” neuro-rehabilitācijas nodaļā gandrīz 12 gadus. Tolaik savā dzīvē gāju bez Dieva, tāpēc arī neizturēju ilgāk. Šis darbs bija gan fiziski, gan emocionāli grūts, jo vajadzēja aprūpēt dažāda vecuma cilvēkus pēc insultiem un dažādām galvas traumām.

Tā kā biju aizgājusi no sava iepriekšējā darba, jautāju savam Debesu Tētim, ko man būs darīt līdz pansionāts atvērsies? Viņš ir tik brīnišķīgs un mīlošs Tēvs, ka aizveda mani uz veikalu “Dabas stacija”. Tur kā brīvprātīgais darbinieks esmu iepazinusies ar veselīgiem pārtikas produktiem un veselīgu dzīvesvei-

du. Dievs manā dzīvē šīs laika posmā ir iavedis ļoti daudz jaukus cilvēkus.

Šā gada 20. martā Dievs man dāvāja iespēju kopā ar Vitāliju, Sarmīti un manu dēlu Tomu aizbraukt uz Zilākalna ciematu personīgi ielūkoties pansionāta iekšienē un izjust tās vietas gaisotni. Tā bija brīnišķīga diena. Atpakaļ braucu pacilātā noskaņojumā, iegrimstot domās un nākotnes sapņos. Tikai atbraucot atpakaļ uz Rīgu, mans prāts tika apskaidrots. Jā, tā ir tā vieta, mana vieta. Acīs sariesās asaras no domas vien, ka es varētu tur nebūt! Slavēju Dievu par Viņa vadību.

Lai gan tas nozīmē kardinālas pārmaiņas gan mana, gan mana dēla Toma dzīvē, esmu bezgalīgi pateicīga Debesu Tētim. Nu mums jāmeklē jauna dzīvesvieta Zilākalna apkārtnē. Es uzticos un paļaujos uz Dieva plānu!

Sarmīte, kāda ir Tava vīzija par kristīgo senioru namu “Zilaiskalns”?

Ir patīess prieks, kad pašā jaukākajā pavasara mēnesī maijā – ziedonī, kad visa daba mostas –, durvis vērš arī jauns kristīgais senioru nams Latvijā, Kocēnu novada Zilākalna pagastā, ar mājīgām un labiekārtotām telpām! Pansionāts atrodas skaistā vietā, ekoloģiski tīrā vidē pie meža, ārpus pilsētas burzmas, un tā ir brīnišķīga vieta klientiem nelielām pastaigām svaigā gaisā un dažādām citām sporta aktivitātēm. Šeit ir iespēja arī iekopt dārzu – puķēm, zaļumiem, dārzeniņiem, kas priecētu pašu sirdis, un iespēja nobaudīt izaudzētās dārza veltes, kā arī gatavot ziemas krājumus pašu vajadzībām.

Pansionāts varētu piedāvāt ne tikai ilgstošas, bet arī īslaicīgas aprūpes pakalpojumus, piemēram, nedēļas nogales atpūtu vai vasaras atvaļinājumu senioriem. Mums ir dārgs mājas siltums, taču ļoti būtiski ir uzdāvināt sirds siltumu cilvēkiem, kuri būs projām no savām mājām. Personāla uzdevums būs palīdzēt viņiem iejusties jaunajos apstākļos, lai viņiem būtu omulīgi un labi, lai gūtu sirdsmieru un justos savienībā ar Debesu Tēvu, justos kā mājās. Tas neapšaubāmi būs mūsu kopējais jaunās komandas svētīgais darbs!

Kristīgais senioru nams “Zilaiskalns” aicina pieteikties savus pirmos iemītniekus pa tālruni 29102166, e-pasts: sarmitel@inbox.lv!

Lai Dievs svētī šī projekta iedzīvināšanu un izaugsmi!

100 CILVĒKI 100 LŪGŠANU DIENAS

Dieva sirds Latvijas draudzēs

Vai Tu vēlētos slavēt Dievu, redzot, kā Viņš piepilda Savus apsolījumus:

“(..) Es izliešu Savu Garu uz tavu dziemumu un Savu svētību uz taviem pēcnācējiem” (Jes.44:3)

“(..) un Mana tauta, kas ir pēc Mana Vārda nosaukta, tad pazemosies un pielūgs, un meklēs Manu vaigu, un atgriezīsies no saviem ļaunajiem ceļiem, tad Es viņus no debesīm uzklausīšu un piedošu viņu grēkus, un dziedināšu viņu zemi. Tad nu tagad Manas acis būs atvērtas un Manām ausīm labpatiks dzirdēt šinī vietā izteiktās lūgšanas, jo Es esmu izraudzījis šo namu un esmu to darījis svētu, lai tur mūžīgi mājotu Mans Vārds un Manas acis un Mana sirds būtu tur vienmēr.” (2.Laiku 7:14-16)

Mūsuniecīgais laika upuris pret Dieva bagātīgajām svētībām

“Dieva plānā ir paredzēts, atbildot uz ticības lūgšanu, dāvēt mums to, ko Viņš mums nevarētu piešķirt, ja mēs nelūgtu.” (Lielā cīņa, 525. lpp.)

Kristus atnākšana ir pavisam tuvu, tāpēc meklēsim Viņu tā, kā vēl nekad iepriekš to neesam darījuši! Debesis gaida, kad mēs izšķirsimies pienest šo upuri – nošķirot savu dārgo un tā jau trūkstošo lai-

ku lūgšanām 100 dienu garumā.

Kopīgo lūgšanu spēks

Lūgšanām ir spēks, un kopīgajām lūgšanām ir pat lielāks spēks:

“Mēs tiekam iedrošināti lūgt pēc pānākumiem ar dievišķu pārliecību, ka mūsu lūgšanas tiks atbildētas (..). Apsolījums (Mt.18:19) piemērojams apstākļiem, kad draudzē tiek pienesas vienotas lūgšanas, un uz tām var gaidīt spēcīgāku atbildi nekā no privātām lūgšanām. Tām dotais spēks būs proporcionāls dalībnieku vienotībai un viņu mīlestībai uz Dievu un vienam uz otru.” (*Letter 32, 1903, p.5 – MR No. 748 – The Power of United Prayer*)

Laiks un “vieta”

Lūgšanas no 7. maija līdz 14. augustam galvenokārt tiks organizētas telefonkonferencēs, kur dalībnieki no visas Latvijas varēs pievienoties sev ērtākajā laikā (agrā rīta stundā, no rīta, pusdienā, pēcpusdienā vai vakarā). Tiem, kuri vēlēsies kalpot Latvijai caur aizlūgšanām, bet nebūs iespēja pievienoties telefonkonferencēm, tiks piedāvāta citāda iespēja organizēt kopīgās lūgšanas. Kā 100 lūgšanu dienu noslēguma svētki būs Lielā Telts Sanāksme (10.08.-14.08.), kur projekta dalībniekiem būs

iespēja vienoties kopējās lūgšanās klātienē.

Norises veids un tēmas

Plānotais tikšanās laiks dienā ir 30-45 min., kurā tiks lasīts konkrētās dienas lasījums latviešu un vajadzības gadījumā arī krievu valodā no Ģenerālkonferences izstrādātā materiāla – liecības no dažādiem valstu autoriem par sekojošām tēmām – Aicinājums mosties; Bībele praktiskajā dzīvē; Lūgšanas un Vārda spēks; Augļus nesoša nodošanās; Mācekļība un liecināšana; Mīlot pazudošo; Ilgošanās pēc Svētā Gara; Pazemība un piedošana; Savienība ar Kristu; Sagatavošanās debesu mājām.

Pievienojies lūgšanām pēc apsolījumiem caur projektu: “100 cilvēki 100 lūgšanu dienās”!

Atļauj Dievam pieskarties arī Tavai un Latvijas draudzes dzīvei šodien! Izvēlies būt 1 no 100!

Gaidīšu Tavu zvani, ja izvēlēšies būt 1 no 100!

Baiba Bērziņa (26457714)
SDA Latvijas draudžu savienības Lūgšanu kalpošanas nodaļa

Aktuālais jautājums

2. Samuēla 24:1 sacīts, ka Dievs lika Dāvidam skaitīt tautu, bet 1. Laiku 21:1 sacīts, ka to lika darīt sātans. Kā to pareizi saprast?

Pavirši aplūkojot šīs rakstu vietas, šķiet, ka te ir pretruna. Taču lielās cīņas kontekstā mēs saredzam te ko citu. 1Moz. 3:1-5; 2.Laiku 18:18-22; Īj. 1:8-12, 2:3-6 min situācijas, kur sātans tiek parādīts kā Dieva un cilvēces pretinieks, kurš izgudro apstākļus, kas nes kaitējumu. Dievs pieļauj sātana darbību, kad ir pārliecināts, ka tam neizdosies to vērst pret Viņa Vārdu un nodomiem, vai arī,

ja tam ir pamatojums kā cēloņu un sekulums. Tomēr visos šajos gadījumos Dievs patur Savu kontroli pār procesiem. Dievs bija noteicis procedūru, kā ir jāveic tautas skaitīšana (2Moz. 30:11-16), taču, kā tas bija iepriekš gadījumā ar derības šķirsa pārņemšanu uz citu vietu (2Sam. 6:6-7), šie norādījumi tika ignorēti. Dievs pieļāva kļūdīšanos, lai gan cilvēki bija brīdināti par sekām. Kad kļūda tomēr tika izdarīta, iestājās sekas. Kad notika holokausta upuriem veltītā pieminēkla atklāšanas ceremonija Aucē, es dzirdēju, ka rabīns lietoja frāzes: „Dievs nokāva”, „Dievs pieļāva”,

„Dievs izdarīja”. Lai gan mēs saprotam, ka nokāva sātans, taču Dievs kontrolē visus notikumus, to skaitā arī negatīvos. Šo frāžu lietošana atklāj tā saukto „ebreju domāšanas” stilu. Tāpēc 2Sam. 24:1 sacīts, ka „tā Kunga dusmas iedegās”. Šīm dusmām bija iemesls, jo Dāvida sirds pildījās ar lepnumu, un sātans pānāca savu, nesot ļaunu Israēla tautai.

Andris Pešelis

„Adventes Vēstu” redakcija aicina lasītājus iesūtīt savus aktuālos jautājumus, lai mēs kopā mēģinātu rast uz tiem atbildes.

ADVENTISTU SENIORU NAMS "ZILAISKALNS"

ATKLĀŠANA

Svētdien 2015.gada 15.maijā

Plkst. 14:00, Kultūras ielā 9a, Zilaiskalns, Kocēnu nov.

Vēlamies piedāvāt saviem iemītniekiem pozitīvas un aktīvas vecumdienas kristīgā vidē.

Regulāri piedalīties Bībeles izpētes brīžos un dievkalpojumos.

Fiziskās aktivitātes speciālista pavadībā (vingrošana, fizioterapija, nūjošana u.c.).

Veģetāru diētu, kas var tikt individuāli pielāgota katra iemītnieka vajadzībām.

Medicīnisko aprūpi saskaņā ar katra individuālo ārsta nozīmēto plānu.

Lasīt grāmatas un žurnālus centra bibliotēkā, izmantot internetu.

Pastaigas svaigā gaisā, ciešā saskarē ar dabu un tās veltēm.

Nepieciešamos tehniskos palīg līdzekļus atbilstoši funkcionālajam stāvoklim.

- ratiņkrēslus, staigulišus un izpalīdzīgu aprūpētāju rokas.

Iespēju iekārtot un darboties senioru nama mazdarziņā.

Saskaņojot ar administrāciju, iespējama uzturēšanās uz laiku.

Saskaņojot ar administrāciju, atsevišķa īpaši personiska aprīkojuma.

(glezna, skapītis, krēslīņš u.c.) ņemšana līdzi savā istabā.

Aicinām pieteikties darbā un/vai sadarbībai
šādus speciālistus un brīvprātīgos:

Aprūpētājus | Pavāru | Pavāra palīgu

Fizioterapeitu | Medicīnisko personālu

Sīkāka informācija un pieteikšanās:

Sarmīte Iveta Lauberte | +371 29102166 | sarmitel@inbox.lv

Vitālijs Prihodjko | +371 22333067 | reachlv@inbox.lv

Pateicība Debesu Tēvam un visiem ziedotājiem, atbalstītājiem,
labas gribas cilvēkiem par senioru nama "Zilaiskalns" izveidošanu!

LATVIJAS DRAUDŽU SAVIENĪBAS

10.-14. augusts
MAZIRBE 2016

LIELĀ

TELTS SANĀKSME

**1. REIZI
LATVIJĀ**

Visas Latvijas adventistu
pasākums – iedvesmojoša
nometne vairāku dienu
garumā netālu no jūras.

NOMETNES MĒRĶIS:

sadraudzība, atmoda un motivācija
evanģelizācijai, kalpošanai.

ĒDINĀŠANA, NAKŠŅOŠANA:

plašās cenu un komforta
variācijās, lai padarītu
pieejamu ikvienam.

Viesrunātājs:
RONS KLUZĒ

STEIDZIES REĢISTRĒTIES!

Iegūsti sev piemērotāko
komforta un cenu izvēli!

REĢISTRĀCIJA: ejuz.lv/mazirbe2016 VAI
teltssanaksme@gmail.com

INFORMĀCIJA: 202 358 66 VAI 265 437 81